

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Prior Regnum

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER PRIOR,
Aliis III. REGUM: Græc. Βασιλειῶν Γ.
HEBRÆIS מלכים א
CAPUT I. א

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסוהו בכנדים ולא א
 יחס לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני 2
 המלך גערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת 3
 ושכבה בחיקה וחס לאדני המלך: ויבקשו גערה יפה 3
 בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו 4
 אתה למלך: והגערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת 4
 ותשרתהו והמלך לא ידעה: ואדניה בן חנניה מתנשא ה 5
 לאמר אני אמלך ויעשלו רכב ופרשים וחמשים איש 6
 רצים לפניו: ולא עצבו אביו מימו לאמר מדוע בכה 6
 עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי 7
 אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר 7
 הכהן ויעשו אחרי אדניה: וצדוק הכהן ובניהו בן 8
 יהוידע ונתן הנביא ושמעיה ורעי והגבורים אשר לדוד 9
 לא היו עם אדניה: ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם 9
 אבן הזהלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו 9
 בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ואת נתן 9
 הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא 9
 קרא: ויאמר נתן אל בית שבע אם שלמה לאמר הלו א 10
 שמעת כי מלך אדניהו בן חנניה ואדניו דוד לא ידע: 10
 ועתה לכי איעצה נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש 11
 בנה שלמה: לכי ובאי אל המלך דוד 11
 ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת 12
 לאמרת לאמר כי שלמה בנה ימלך אחרי 12
 אאאא ג 3 Aaaa והוא

Dauidi feni
confecto fo
trix data.

f mini-
strans
v. 4

f v. 2.

Adonia pa-
ternum re-
gnum affe-
ctat, aunit
tribus Iobab
& Abiathai

quorum, cc
filia Natha
infregit, re
Regi denu
ciata.

הפמרת חיי שרה. 1. v.

והוא ישב על-כסאי ומדוע מלך אדניהו:
 14 הנה עוהו מדברת שם עם-המלך ואני אבוא
 15 אחריו ומלאתי את-דבריו: ותבא בת-שבע
 אל-המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית
 16 משרת את-המלך: ותקד בת-שבע ותשתחו למלך
 17 ויאמר המלך מה-לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת
 18 כיהודה אחריו לאמתך כי-שלמה בנוך ימלך אחרי
 19 והוא ישב על-כסאי: ועתה הנה אדניה מלך ועתה
 20 אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא וצאן לרב
 ויקרא לכל-בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר
 21 הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ואתה אדני המלך
 22 עיני כל-ישראל עליך להגיד להם מי ישב על-כסא
 23 אדני המלך אחריו: והיה כשכב אדני המלך עם-
 24 אבתיו והייתי אני ובני שלמה הטאים: והנה עורגה
 25 מדברת עם-המלך ונתן הנביא בא: ויגידו למלך
 לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
 26 למלך על-אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה
 אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי:
 27 כה כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא
 לכל-בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם
 אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו:
 28 ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בדיהוידע
 29 ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך נהיה
 הדבר הזה ולא הודעת את-עבדך מי ישב על-
 30 כסא אדני המלך אחריו: ויען המלך דוד ויאמר
 קראו-לי לבת-שבע ותבא לפני המלך ותעמד
 31 לפני המלך: וישבע המלך ויאמר חי יהוה
 32 לא אשר-פדה את-נפשי מכל-צרה: כי באשר נשבעתי
 לך

עבדך ק' 27.

לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך
אחריו והוא ישב על כסאי מחתי כי בן אישה היום
זהו : ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך 31
ותאמר יהי אדני המלך דוד לעלם :
32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן
הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך : ויאמר 33
המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרפבתם
את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו
על גחון : ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא 34
למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יהי
המלך שלמה : ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי לה
והוא ימלך מחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל
ועל יהודה : ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר 36
אמן בן יאמר יהוה אלהי אדני המלך : כאשר היה 37
יהוה עם אדני המלך בן יהוה עם שלמה ויגדל את
כסאו מכסא אדני המלך דוד : וירד צדוק הכהן ונתן 38
הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתו והפלתו וירכבו את
שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון :
ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח 39
את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יהי המלך
שלמה : ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים מ
40 ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם : וישמע
אדניו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאבל וישמע
ויאב את קול השופר ויאמר מדוע קול המריה
הזמה : עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הפהן בא 42
ויאמר אדניו בא כי איש חיל אמרו וטוב תבשר :
43 ויען יונתן ויאמר לאדניו אבל אדניו המלך דוד
44 המלך את שלמה : וישלח אתו המלך את צדוק

efficitque, u
Salomo suc
cessor confi
tueretur.

quo de Ac
nia certior
factus.

אל ק' 33. v. עד כאן הפטרת חיי שרה 31. v.
יהיה ק' 37. v.

הכהן ואת נתן הנביא וקניהו בן יהוידע והכרתיו
 מה והפלתי וירכבו אתו על פודת המלך : וימשחו אתו
 צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגהון ויעלו משם
 46 שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם : וגם
 47 ישב שלמה על כסא המלוכה : וגם באו עבדי המלך
 לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטיב אלהיך את
 שם שלמה משמה ויגדל את כסאו מפסאך וישתחו
 48 המלך על המשכב : וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה
 אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני
 49 ראות : ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניו
 ג וילכו איש לדרך : ואדניו ירא מפני שלמה ויקם
 51 וילך ויחזק בקרנות המזבח : ויגד לשלמה לאמר
 הגה אדניו ירא את המלך שלמה והגה אתו
 בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה
 52 אם ימית את עבדו בהרב : ויאמר שלמה אם יהיה
 לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא
 53 בו נמת : וישלח המלך שלמה ויורדו מעל המזבח
 ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לה
 לביתה :

ad aram
 Dei confugit,
 & veniam a
 Salomone
 impetrauit.

CAP. II. II.
 David mori-
 bundus Salo-
 moni mo-
 dum tradit
 regnandi,

א ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר :
 2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש
 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת
 בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו
 ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל
 אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם :
 4 למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם
 ישמרו בניך את דרכים ללכת לפני באמת בכל-
 לבכם ובכל נפשם לאמר לא יפרת לה איש מעל

3 et custodit custodiam Domini Dei
 sui et ambulandi in viis eius ad con-
 stantiam dicens ego et pedes vestri ego
 ad iustitiam eius et testimonium eius sicut
 scriptum est in lege Moysi, et pruden-
 ter agat omnia quae feceris et
 omnia quae respicis illuc (quo te
 vocabis)

כסא

הפטרת ויחי יעקב י.י. אלהים ק' 47.

כסא ישראל : וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב ה
 לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי
 מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר
 במתניו ובנעלו אשר ברגליו : ועשית כחכמתה ולא
 תורד שיבתו בשלם שאל : ולבני ברזלי
 חלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנה כי בן קרבו
 אלי בכרחי מפני אבשלום אחיך : והנה עמך שמעי בן
 גרא בן הימני מפקדים והוא קללני קללה נמרצת
 ביום לכתני כחנים והוא יורד לקראתי חירדן ואשבע
 לו ביהוה לאמר אם אמתך בחרב : ועתה אל
 תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה
 לו והורדת את שיבתו בדם שאל : וישכב דוד עם
 אבתיו ויקבר בעיר דוד : והימים אשר מלך דוד על
 ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
 ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים : ושלכה ישב
 על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד :
 ויבא אדניהו בן חגית אל בית שבע אם שלמה
 ותאמר השלום באך ויאמר שלום : ויאמר דבר לי אליך
 ותאמר דבר : ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה
 ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה
 ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו : ועתה שאלה אחת
 אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר :
 ויאמר אמרינא לשלמה המלך כי לא יושב את פניך
 וימן לי את אבישג השונמית לאשה : ותאמר בת שבע
 טוב אנכי אדבר עליך אל המלך : ותבא בת שבע
 אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך
 לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם
 המלך

supplicium sumere iubet de Ioaba.

& Simei.

Adoniam quoque A sagam duc volentem

עד כאן הפטרת ויהי יעקב 12. v.

כ המלך ותשב לימינו : ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי
 שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך
 2 א שאלו אמי כי לא אשוב את פניו : ותאמר יתן את
 2 ב אבישג השנמית לאדניהו אחיה לאשה : ויען המלך
 שלמה ויאמר לאמו ולכה את שאלת את אבישג
 השנמית לאדניהו ושאלו את המלוכה כי הוא אחי
 הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה :
 2 ג וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה
 לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר
 2 ד הזה : ועתה חיהוה אשר הכינני ויושי ביני על כפאי
 דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום ימת
 כה אדניהו : וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוירבע
 2 ו ויפגע בו וימת : ולאביתר הכהן אמר המלך
 ענת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא
 אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי
 2 ז וכי התענית בכל אשר התענה אבי : ויגרש שלמה
 את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה
 2 ח אשר דבר על בית עלי בשלה : והשמעה
 באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי
 אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק
 2 ט בקרנות המזבח : ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל
 אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו
 ל בן יהוירבע לאמר לך פגע בו : ויבא בניהו אל אהל
 יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי
 2 י פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר
 2 י א יואב וכה ענני : ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר
 ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב
 2 ב מעלי ומעל בית אבי : והשיב יהוה את דמו על
 ראשו

e medio tollis

& Absinthium in exiliu mittit.

fab occidit,

ייתר י' 24. v.

דאשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים
ממנו ויהרגם בהרב ואכי דוד לא ידע את אכנר בן נר
שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה:
3 וישבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד
ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם
יהוה: ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתחו ויקבר 4
בביתו במדבר: ויתן המלך את בניהו בן יהוידע לה
מתתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך לתת
אביתר:

3 וישלח המלך ויקרא לשמעו ויאמר לו בנה לך בית 6
בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה:
7 ויהי ביום צאתך ועברת את נחל קררון ידע תדע כי
8 מות תמות דמך יהיה בראשה: ויאמר שמעי למלך
טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך בן יעשה עבדך
9 וישב שמעי בירושלם ימים רבים:
מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעו אל אכיש
בדמעכה מלך גת ויגידו לשמעו לאמר הנדה עבדך
בגת: ויקם שמעי ויחבש את חמורו וילך בתה אל-
אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו
מגת:
4 ויגד לשלמה כי הלה שמעי
4 וישלח המלך ויקרא לשמעו
ויאמר אליו הלווא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר
ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות
ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: וכידוע לא שמרת
את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך:
4 ויאמר המלך אל-שמעי אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה
את דעתך בראשה: והמלך שלמה ברוך וכפא דוד 5
בבבב ב Bbbb 2 יהיה

& Simej
mandatum
Regis negl
gens.

פתח בסף. 40. פתח בסף. ib. פתח באתנח. 39. v.

46 יהיה נכון לפני יהוה עד עולם: ויצו המלך את בניהו

בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד

istabitur cum est

CAP. 3. III. Salomo filiam R. Aegypti uxorem ducit.

א שלמה: ויתחתן שלמה את פרעה

מלך מצרים ויקח את בית פרעה ויביאה אל עיר דוד

עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואם חומר

ירושלם סביב: רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה

בית לשם יהוה עד הימים ההם: ויאבד

שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות

4 הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך גבענה לזבח שם

כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על

ה המזבח ההוא: בגבעון נראה יהוה

אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה

6 אתה לך: ויאמר שלמה אתה עשית עמי עבדך

דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה

ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה

7 ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: ועתה יהוה

אלהי אתה המלכת את עבדך תחרת דוד אבי ואנכי

8 נער קטן לא אדע צאת ובא: ועבדך בתוך עמך אשר

בחרת עמך אשר לא יפנה ולא יספר מלך: ונתת

לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין ביד טוב לרע

כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: וימנע הדבר

בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: ויאמר

אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא

שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת

נפש איביה ושאלת לך הבין לשמע משפט: הגדה

עשיתי כדברך הגדה נתתי לך לב חכם ונבון אשר

13 כמוך לא היה לפניך ואחריה לא יקום כמוך: וגם

אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא

היה קמץ בזק 7. v.

1. Salomo sicque tuo ore audiens ad iudicium de populo tuo, sed intelligenda, ubi homo est in loco, deum qui potest iudicare per pulpitu tuum quodamquam. 2. Et homo fuit verba in oculis Domini, quod probatur a Salomo verba haec (non haec).

Gibex sacra facit, dataque a Deo optione sapientiam petiit.

quam ei dat, ac opes honoresque adiecit.

14 הִיָּה כְמוֹהַ אִישׁ בְּמַלְכִים כְּלִימָהּ׃ וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְכֵי
 לְשׁמֵר חֻקֵּי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אָבִיךָ וְהֶאֱרַכְתִּי
 אֶת־יָמֶיךָ׃ וַיִּקֶּן שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חָלוֹם טו
 וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד׃ לִפְנֵי אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה וַיַּעַל
 עֲלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו׃

16 אִז תִּבְאֵנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְתַעֲמֹדנָה
 17 לִפְנָיו׃ וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת בִּי אֲדָנִי וְהָאִשָּׁה
 18 הַזֹּאת יֹשֶׁבֶת בְּבֵית אַחַד וְאֶלֶד עִמָּה בְּבֵית׃ וַיְהִי בַיּוֹם 8
 הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי וְתִלַּד גַּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת וְאֶנְחֲנֹה יַחְדָּו
 אִידָּוֹר אֲתֵנּוּ בְּבֵית זֹלָתִי שְׁתֵּים אֶנְחֲנֹה בְּבֵית׃
 19 וַיִּמַּת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עִלָּיו׃
 20 וְתִקַּם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וְתִקַּח אֶת־בְּנֵי מֵאֲצִלִּי וְאֶמְתֶּךָ 2
 יִשְׁנֶה וְתִשְׁכַּיְבֶהוּ בְחִיקָה וְאֶת־בְּנֵה הַפֶּתַח הַשְּׁכִיבָה
 21 בְּחִיקִי׃ וְאֶקַּם בְּבֹקֶר לְהִינִיק אֶת־בְּנֵי וְהִגֵּדָה
 מֵת וְאֶתְבּוֹנֵן אֵלָיו בְּבֹקֶר וְהִגֵּדָה לֹא־הָיָה בְּנֵי אֲשֶׁר
 22 לִדְתִּי׃ וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת לֹא כִי בְנֵי הַחַיִּי
 וּבְנֵה הַפֶּתַח וְזֹאת אֶמְרֶת לֹא כִי בְנֵה הַפֶּתַח וּבְנֵי הַחַיִּי
 23 וְתִדְבַרנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֶמְרֶת זֶה
 בְּנֵי הַחַיִּי וּבְנֵה הַפֶּתַח וְזֹאת אֶמְרֶת לֹא כִי בְנֵה הַפֶּתַח וּבְנֵי
 24 הַחַיִּי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי־חֶרֶב וַיָּבִיאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַיִּי לְשֵׁנַיִם וְתִנּוּ כֹה
 26 אֶת־הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאַחֶרֶת׃ וְתֹאמַר׃ אִשָּׁה
 אֲשֶׁר־בְּנֵה הַחַיִּי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנֵה
 וְתֹאמַר׃ בִּי אֲדָנִי תִּנּוּ־לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַיִּי וְהַמֵּת אֶל־
 27 תְּמִיתְהוּ וְזֹאת אֶמְרֶת גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא־יְהִיֶה גִזְרוּ׃ וַיַּעַן
 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּנּוּ־לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַיִּי וְהַמֵּת לֹא
 28 תְּמִיתְהוּ הִיא אִמּוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפִּשְׁפֹּט
 אֲשֶׁר שָׁפֹט הַמֶּלֶךְ וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חֲכָמַת
 בְּכַבֵּב ג Bbbb 3 אלהים

Cuius sapie
 tiz specime
 edit in iudi
 cio,

הפטרות מקין 15. v.

CAP. 4. IV. & rerum publicarum privatarumque ordinatione.

א אלהים בקרבן לעשות משפט: ויהי הפלך שלמה מלך על כל ישראל:

3.1 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן: אליהרר ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילור המזכיר:

4 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים:

ה ועזריהו בן נתן על הנצבים וזכור בן נתן כהן רעה

6 המלך: ואחישר על חבית ואדנירם בן עכבא על-

7 המס: ולשלמה שנים עשר נצבים על כל-

ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה

8 יהיה על אחר לכלכל: ואלה שמותם בן חור ברה

9 אפרים: בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון

10 בית חנון: בן חסד בארבות לו שלח וכל ארץ חפר:

11 בן אבינדב כל נפשו דאר טפת בת שלמה היתה לו

12 לאשה: בענא בן אחילור תענה ומדו וכל-

בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת לזרעאל מבית

שאן עד אבל מהולה עד מעבר לקמעם:

13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה

אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים

14 גדלות חומה וכריח נחשת: אחינדב בן

טו עדא מחנימה: אחימעץ בנפתלי גם הוא

16 לקח את בשמת בת שלמה לאשה: בענא

17 בן חושי באשר ובגלורת: יהושפט בן

18 פרוח ביששכר: שמעי בן אלה בכננימן:

19 גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון בלך

כ האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחר אשר בארץ: יהודה

וישראל רבים כחול אשר עלהים לרב אכלים ושתיים

א ושמחים: ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן

חנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנהרה

ועבדים

Hinc florens regni status per omnia.

CAP. 4. V.

v. 1. Plant. utr. hoc versu inchoant
Cap. 4. v. 6. פתח בסה. v. 7. האתר. v. 1. vide v. 1 s. h. c.

וְעִבְרִים אֶת־שְׁלֹמֹה כָּל־יְמֵי חַיָּיו : וַיְהִי 2
 לְחַם־שְׁלֹמֹה לַיּוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כֹּר סֵלֹת וּשְׁשִׁים כָּר 3
 קֹמַח : עֲשָׂה בְּקָר בְּרָאִים וְעֲשָׂרִים בְּקָר רֹעִי וּמֵאָה צֹאן 3
 לְבָר מֵאִיל וְצִבִי וַיַּחְמֹר וּבְרָבְרִים אֲבוֹסִים : כִּי־הוּא 4
 רָדָה וּבְכָל־עֵבֶר הִנְהֹר מִתַּפְסַח וְעַד־עֹזָה בְּכָל־מַלְכֵי 4
 עֵבֶר הִנְהֹר וְשְׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל־עִבְרָיו מִסְבִּיב : וַיֵּשֶׁב 4
 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבֶטַח אִישׁ תַּחַת נַפְגּוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ 4
 מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שָׁבַע כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה :
 וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֵלֶף אֲרוֹת סוּסִים לְמַרְכָּבֹו 6
 וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵת אֵלֶף פָּרָשִׁים : וּכְלָפָלֹו הַנְּצִבִים הָאֵלֶּה 7
 אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְאֶת־כָּל־הַמְּרַב אֶל־שִׁלְחַן הַמֶּלֶךְ 7
 שְׁלֹמֹה אִישׁ חֲדָשׁוֹ לֹא יַעֲדֹר וְדָבָר : וְהַשְּׁעָרִים וְהַתִּבְּן 8
 לְסוּסִים וְלָרֶכֶשׁ יָבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אִישׁ 8
 כְּמִשְׁפָּטוֹ : וַיֵּתֵן אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה 9
 וְתוֹנֵנָה הַרְבֵּה מְאֹד וְרַחֵב לֵב כְּחֹל אִשׁוֹ עַל־שִׁפְתֵי 9
 הַיָּם : וַתֵּרֶב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה מִחֲכַמַת כָּל־בְּנֵי־קֹדֶם 9
 וּמִכָּל חֲכַמַת מִצְרַיִם : וַיַּחֲכֶם מִכָּל־הָאָדָם מֵאֵיתָן 10
 הָאֲזֹרָה וְהַיָּמִן וְכָל־כָּל וְדָרְדַע בְּנֵי מְחֹל וַיְחִי־שְׁמוֹ בְּכָל־ 10
 הַגּוֹיִם סָבִיב : וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשָּׁל וַיְהִי שִׁירוֹ 11
 חֲמִשָּׁה וְאֵלֶף : וַיְדַבֵּר עַל־הַעֲצִים מִן־הָאָרֶץ אֲשֶׁר 12
 בְּלִבְנוֹן וְעַד הָאֲזוֹב אֲשֶׁר יֵצֵא בְּקִיר וַיְדַבֵּר עַל־הַבְּחֵמָה 12
 וְעַל־הָעוֹף וְעַל־הַרְמֵשׁ וְעַל־הַדְּגָיִם : וַיָּבֹאוּ מִכָּל־ 14
 הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֶת־חֲכַמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל־מַלְכֵי 14
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־חֲכַמְתּוֹ : וַיִּשְׁלַח 15
 חִירָם מֶלֶךְ־צֹר אֶת־עִבְדָּיו אֶל־שְׁלֹמֹה בִּי שְׁמֹעַ כִּי אֶתּוֹ 15
 מְשַׁחֲו לְמֶלֶךְ תַּחַת אֲבִיהוּ כִּי אֶהָב הִיָּה חִירָם לְדוֹד 15
 כָּל־הַיָּמִים : וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־ 16
 חִירָם לֵאמֹר : אֵתָּה יָדַעְתָּ אֶת־דָּוִד אָבִי כִּי לֹא יָכַל 17
 לַבְנוֹת

f pascui.
 f sagina
 si, Prov.
 25:17.

f Deut. 14:
 f galli sylve
 stros.

Sapientie
 cius docu-
 menta alia

Rex Tyri p
 legatos ei
 gratulatur
 quo mate-
 riam & opi

v. 15. hoc verbu Plant. utr. Bozpb. 4. BaL ben. lir. Hulp. Angl. inchoant
 Cap. 5.

secus templi
petit ac ob.
nisi.

לִבְנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר

18 סִבְּבֵהוּ עַד־יָתִית יְהוָה אִתְּם תַּחַת כַּפּוֹת רִגְלֹי וְעַתָּה

הֲנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסָּבִיב אִין שֶׁמֶן וְאִין פֶּנֶע רַע:

f plaga
Ecc. 9:
11.

19 וְהִנְנִי אֹמֵר לִבְנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי כָאֲשֶׁר דִּבֶּר

יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בְּנֵה אֲשֶׁר אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ עַל־

כ כֶּסֶף הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לְשִׁמִּי וְעַתָּה צִוֵּה וּזְכַרְתוּ לִי

אֲרָזִים מִן־הַלְּבָנוֹן וְעִבְדֵי יְהוָה עִם־עֲבָדֶיךָ וּשְׂכָר עֲבָדֶיךָ

אֶתֵּן לָךְ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי אֶתָּה יִדְעַת כִּי אִין בְּנֵו

21 אִישׁ יִדְעַת לִכְרַת־עֵצִים כְּצִדְדִים וַיְהִי כִשְׁמֹעַ

חִירָם אֶת־דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה

22 הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן־חַכְמָם עַל־הָעַם הַרְבֵּה הַזֶּה וַיִּשְׁלַח

חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שִׁבְעָתִי אֶת אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלָי

אֲנִי אֵעִשֶׂה אֶת־כָּל־חֲפָצֶךָ בְּעֵצֵי אֲרָזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים:

23 עֲבָדֵי יִרְדוּ מִן־הַלְּבָנוֹן יָמָּה וְאֲנִי אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בָּיִם

† rates.

עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח אֵלָי וּנְפַצְתִּים שָׁם וְאֶתָּה

24 תֵּשֵׂא וְאֶתָּה תַעֲשֶׂה אֶת־חֲפָצֵי לֵתֶת לַחֵם בַּיִת: וַיְהִי

חִירָם נֹתֵן לְשְׁלֹמֹה עֵצֵי אֲרָזִים וְעֵצֵי בְרוֹשִׁים כָּל־חֲפָצָיו

כֹּה וְשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֶשְׂרִים אֵלֶף כֶּרֶם חֲטִיִּם מִבְּלַת

† (in) si-
bum.

לְבֵיתוֹ וְעֶשְׂרִים כֶּרֶם שֶׁמֶן כְּתִית כֹּה־יָתֵן שְׁלֹמֹה לְחִירָם

26 שָׁנָה בְּשָׁנָה: וַיְהִי נֹתֵן חֲכֵמָה לְשְׁלֹמֹה

כָּאֲשֶׁר דִּבְרָלוֹ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ

27 בְּרִית שְׁנֵיהֶם: וַיַּעַל חֲמֵלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסָּם מִבְּלַת־יִשְׂרָאֵל

28 וַיְהִי חֲמֵס שְׁלֹשִׁים אֵלֶף אִישׁ וַיִּשְׁלַחֵם לִבְנוֹנָה עֶשְׂרֵת

אֵלֶפֶים בְּחָדָשׁ חֲלִיפוֹת חָדָשׁ יָהִינוּ בְּלִבְנוֹן שָׁנִים

29 חָדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאֲדָנִירָם עַל־הַמָּס: וַיְהִי

לְשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֵלֶף נִשְׂאָ סָבֵל וּשְׁמָנִים אֵלֶף חֲצִב

לְבָהָר: לְבַד מִשְׁרֵי הַנְּצֻבִים לְשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל־הַמְּלֹאכָה

שְׁלֹשָׁת אֵלֶפֶים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָרִדִּים בְּעַם הָעֹשִׂים

בְּמִלְאכָה

הַפְטָרָה v. 26. יִהְיֶה בְּצִוֵּי v. 20. רִגְלֵי ק' v. 17.

תְּרוּמָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

בְּמִלְאכָה

במלאכה ויניצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות 3
ליסד הבית אבני גזית ויפסלו בני שלמה ובני הירום 3:2
והגבלים ויבניו העצים והאבנים לבנות הבית :

ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני א
ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא
חדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה :

CAP. 5.
Templi et
eti tempu
partes &
splendor.

והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה 2
ארבו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו והאולם על
פני היכל הבית עשרים אמה ארבו על פני רחב הבית
עשר באמה רחבו על פני הבית : ויעש לפתח חלונג 4

†prospe-
ctuum,
7:4.

שקפים אטמים : ויבן על קיר הבית יצוע סביב את ה
קירות הבית סביב להיכל ולהביר ויעש צלעות סביב
היצוע המחטטה חמש באמה רחבה והתיכנה שש 6

†contra-
sturas.

באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה פי מגרעות
נתן לבית סביב הויצה לבלתי אחז בקירות הבית :
והבית בהבנתו אבן שלמה מפע נבנה ומקבות והגרון 7
כל כלי ברזל לאישמע בבית בהבנתו : פתח הצלע 8

† per co-
chilas.

התיכנה אל פתח הבית חומנית ובלולים יעלו על
התיכנה ומן התיכנה אל השלשים : ויבן את הבית 9
ויכלהו ויספן את הבית גכום ושדרת בארזים : ויבן י
את היצוע על כל חבית חמש אמות קומתו ויאהז את
חבית בעצי ארזים :

ויהי דברי יהוה אל 11
שלמה לאמר : הבית הזה אשר אתה בנה אמתך 12
בחקמי ואת משפטי תעשה וישמרת את כל
מצותי ללכת בהם וחקמתי את דברי אתך אשר
דברתי אל דוד אביה : ושכנתי בתוך בני ישראל ולא 13
אעזב את עמי ישראל : ויבן שלמה את 14
הבית ויכלהו : ויבן את קירות הבית מפיתה בצלעות טו
ארזים Cccc גגג

י.ציע ק' 5. v. קמין בוק' 4. v. קמין בטרחה 31. v.
עד כאן הפטרת 14. v. היציע ק' 10. v. היציע ק' 6.
תרומה

ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית
 6 ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים : ויבן את
 עשרים אמה מירכתי הבית בצלעות ארזים מן
 הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדבר לקדש
 7 חקדשים : וארבעים אמה היה הבית הוא ההיכל
 8 לפני : וארז אל הבית מפנימה מקלעת פקעים ופטורי
 9 צצים הכל ארז אין אבן נראה : ודביר בתוך הבית
 ב מפנימה חבין לתתן שם את ארון ברית יהוה : ולפני
 הדביר עשרים אמה ארד ועשרים אמה רחב ועשרים
 2 אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז : ויצף
 שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות
 2 זהב לפני הדביר ויצפהו זהב : ואת כל הבית צפה
 זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה
 3 זהב : ויעש בדביר שני כרובים עצי ששמן עשר אמות
 4 קומתו : וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות
 כנף הכרוב השני עשר אמות מקצות כנפיו ועד
 כח קצות כנפיו : ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת
 6 וקצב אחד לשני הכרובים : קומת הכרוב האחד עשר
 7 באמה וכן הכרוב השני : ויתן את הכרובים בתוך
 הבית הפנימי ויפרשו את כנפיו הכרובים ותגע כנף
 האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני
 8 וכנפיהם אל תוף הבית נגעת כנף אל כנף : ויצף
 9 את הכרובים זהב : ואת כל קירות הבית מסב קלע
 פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים
 ל מלפנים ולחיצון : ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה
 1 וּלְחִיצוֹן : ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי ששמן
 2 האיל מוזזות חמשית : ושתי דלתות עצי ששמן וקלע
 עליהם מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים וצפה
 זהב

fregumenti.

fantocius.

f funibus, Ez. 7: 23.

f extrorsum, v. 30. f v. 29.

ברתוקות ק' . 21 . יתיר ו' . 16 . v.

3 זָהָב וַיָּרֹד עַל-הַכְּרוֹבִים וְעַל-הַתְּמָרוֹת אֶת-הַזָּהָב : וַיִּבֶן 3
 עֲשֵׂה לַפֶּתַח הַהֵיכָל מְזוּזוֹת עֲצֵי-שֹׁמֶן מֵאֵת רְבַע־עֵר :
 4 וְשֵׁתֵי דְלָתוֹת עֲצֵי בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעִים הַדְּלֵת הָאַחֶרֶת 4
 גְּלִילִים וְשְׁנֵי קְלָעִים הַדְּלֵת הַשְּׁנִית גְּלִילִים : וַקַּלַּע לָהּ
 כְּרוֹבִים וְתְמָרוֹת וּפְטָרֵי צִצִּים וַיִּצְפֹּר זָהָב מִיִּשְׂרָאֵל עַל-
 6 הַמַּחֲקָה : וַיִּבֶן אֶת-הַחֲצֵר הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי גֹזֵת 6
 וְטוּר כְּרֹתֵת אַרְזִים : בַּשָּׁנָה הַרְבַּעִית יָסַד בֵּית יְהוָה 7
 בְּיָרַח זו : וּבַשָּׁנָה הָאֶחָת עֲשָׂרָה בְּיָרַח כּוֹל הוּא הַחֲדָשׁ 8
 הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַפֵּיז לְכָל-דְּבָרָיו וּלְכָל-מִשְׁפָּטָו וַיִּבְנֶה-הוּא
 שְׁבַע שָׁנִים : וְאֶת-בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה א
 שָׁנָה וַיְכַל אֶת-כָּל-בֵּיתוֹ : וַיִּבֶן אֶת-בֵּית יְעֶזֶר הַלְּבָנוֹן 2
 מֵאֵה אֵמָה אַרְבּוֹ וּחֲמִשִּׁים אֵמָה רַחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֵמָה
 קוֹמָתוֹ עַל אַרְבַּעַת טוּרֵי עַמּוּדֵי אַרְזִים וּכְרֹתוֹת אַרְזִים
 3 עַל-הָעַמּוּדִים : וּסְפָן בְּאֶרֶז מִמַּעַל עַל-הַצְּלַעַת אֲשֶׁר 3
 עַל-הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר הַטּוּר :
 4 וּשְׁקָפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמַחֲזֵה אֶל-מַחֲזֵה שְׁלֹשׁ 4
 פְּעָמִים : וְכָל-הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבַעִים שְׁקָה ה
 6 וַקּוֹל מַחֲזֵה אֶל-מַחֲזֵה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים : וְאֵת אֹלָם 6
 הָעַמּוּדִים עֲשֵׂה חֲמִשִּׁים אֵמָה אַרְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֵמָה
 7 רַחְבּוֹ וְאֹלָם עַל-פְּנֵיהֶם וְעַמּוּדִים וְעַב עַל-פְּנֵיהֶם :
 7 וְאֹלָם הַכֶּסֶף אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט שֵׁם אֱלֹם הַמִּשְׁפָּט עֲשֵׂה 7
 8 וּסְפָן בְּאֶרֶז מִהַקְּרָקַע עַד-הַקְּרָקַע : וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר-יִשָּׁב 8
 שֵׁם חֲצֵר הָאֶחָרֶת מִבַּיִת לְאֹלָם כַּמַּעֲשֵׂה הַזֶּה הִיָּה
 וּבַיִת יַעֲשֶׂה לְבַת-פְּרַעֲהָ אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כְּאֹלָם
 9 הַזֶּה : כָּל-אֵלֶּה אֲבָנִים יִקְרָת כַּמְדוֹת גֹּזֵת מְגֵרָרוֹת 9
 10 כַּמְגֵּרָה מִפֵּיז וּמַחֲזֵן וּמִפְּסָד עַד-הַטְּפָחוֹת וּמַחֲזֵן עַד- 10
 הַחֲצֵר הַגְּדוֹלָה : וּמִיִּסָּד אֲבָנִים יִקְרָת אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת 1
 אֲבָנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאֲבָנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת : וּמִלְּמַעְלָה 1
 נִגְנָג ב Cccc 2 אֲבָנִים

CAP. 7. VII. Palatium regium.

¶ 6: 4. (cum) prosperu

¶ trabs; Ez 41: 25.

¶ fundamento

¶ ferrati praeclintines

משפטיו ק' 38.

12 אֲכַנְיִים יִקְרוּת כַּמְדוֹת גִּזִּית וְאַרְזוֹ: וְחָצַר הַגְּדוֹלָה סָבִיב
שְׁלֹשָׁה טוּרִים גִּזִּית וְטוּר כְּרִתוֹת אֲרֻזִים וְלַחְצֵר בֵּית
יְהוָה הַפְּנִימִית וְלֵאלֹם הַבְּיֵרָה:

13 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זִיקַח אֶת־

14 חִירָם מִצֹּר: בֶּן־אִשָּׁה אֱלֻמָּה הוּא מִמִּטְרָה

נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חָרָשׁ נְחֹשֶׁת וַיְמַלֵּא אֶת־

15 הַחֲכָמָה וְאַרְבַּע־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל־

16 מְלָאכָה בְּנְחֹשֶׁת וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־

17 טו כָּל־מְלָאכָתוֹ: וַיַּצַּר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה

18 עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה

19 אַמָּה יָסַב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי: וְשֵׁנֵי כְתָרוֹת עָשָׂה לְתֵת

20 עַל־רֵאשֵׁי הָעַמּוּדִים מִצֶּקֶן נְחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת

21 הַכְּתָרֹת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית:

22 7 f Deut. 221 126 שְׁבָכִית מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה גְּדֹלִים מַעֲשֵׂה שְׂרָשָׁרוֹת

23 לְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁבָעָה לְכְתָרֹת

24 8 הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לְכְתָרֹת הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים

25 וְשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־

26 הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָרְמוֹנִים וְכֵן עָשָׂה לְכְתָרֹת

27 9 הַשֵּׁנִית: וְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֶׁן

28 כ כַּאֲלֹם אַרְבַּע אַמּוֹת: וְכְתָרֹת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־

29 מִמַּעַל מִלְעַמַּת הַפֶּסֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר שְׁבָכָה וְהָרְמוֹנִים

30 21 מֵאֲתֵים טָרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית: וַיִּקָּם אֶת־

31 הָעַמּוּדִים לֵאלֹם הַהֵיכָל וַיִּקָּם אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא

32 אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקָּם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־

33 22 שְׁמוֹ בְעֹז: וְעַל רֵאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֶׁן וְתֵתָם

34 23 מְלָאכַת הָעַמּוּדִים: וַיַּעַשׂ אֶת־

35 הַיָּם מוֹצֵק עֶשֶׂר בְּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ עַד־שְׁפָתוֹ עָגֹל

36 סָבִיב וְחֲמֵשׁ בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקוֹרֵה שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה

37 יָסַב

קמין v. 18. הפטרת ויקהל כמנהג הספרדים v. 13.
-וקורו v. 23. כצל v. 21. השבכה ק v. 20. ברביע

column 2.
et ex erigun-
tur in tem-
pio.

f Gen. 4:
22.

f Deut.
221 126

Mare zneum.

et zneum

יִסַּב אֹתוֹ סָבִיב וּפְקָעִים מִתַּחַת לְשִׁפְתוֹ סָבִיב 24

סָבִיב אֹתוֹ עֵשֶׂר בָּאֲמָה מִקְפִּים אֶת־הַיָּם

סָבִיב שְׁנֵי מִזְרֵיִם הַפְּקָעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ עֹמֵד כֹּה ^{† in fuffione illius, v. 2. Chron. 4. 3.}

עַל־שְׁנֵי עֵשֶׂר בְּקֶדֶר שְׁלֹשָׁה פָּנִים צְפוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים

יָמָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים דְּגָבָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם

עָלִיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל־אֲחֵרֵיהֶם בְּיָתֶדָה וְעֵבְרוֹ טֶפַח 26

וְשִׁפְתוֹ כַּמַּעֲשֵׂה שְׁפָת־קוֹס פָּרַח שׁוֹשֵׁן אֲלֵפִים בֵּית

יָקִיל וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּכֹנָה עֵשֶׂר נְהַשֵּׁת אַרְבַּע 27

בָּאֲמָה אַרְבַּע הַמְּכֹנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע בָּאֲמָה רַחְבָּה

וְשֹׁלֶשׁ בָּאֲמָה קוֹמָתָה וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכֹנָה מִסְגָּרוֹת 28

לְהֵם וּמִסְגָּרֹת בֵּין הַשְּׁלֵבִים וְעַל־הַמִּסְגָּרוֹת אֲשֶׁר ^{† scilicet, v. 19.}

בֵּין הַשְּׁלֵבִים אַרְבֹּעַ בְּקֶדֶר וּכְרוּבִים וְעַל־הַשְּׁלֵבִים כֵּן

מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאַרְבֹּעַ לִיּוֹת וּלְבָקֶר לִיּוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרֵד :

וְאַרְבַּעַה אֹפְנֵי נְהַשֵּׁת לְמְכֹנָה הָאֶחָת וּסְרָנֵי נְהַשֵּׁת ל

וְאַרְבַּעַה פְּעֻמֹּתָיו כְּתִפַּת לְהֵם מִתַּחַת לְכִיּוֹר הַכְּתָפוֹת ^{† tabule}

יִצְקוֹת מִעֵבֶר אִישׁ לִיּוֹת וּפִיהוּ מִבֵּית לְכַתְרֹת וּמַעְלָה 31

בָּאֲמָה וּפִיהָ עָגֹל מַעֲשֵׂה־כֵן אִמָּה וְחֲצֵי הָאֲמָה וְגַם־עַל־

פִּיהָ מִקְלָעוֹת וּמִסְגָּרֹתֵיהֶם מִרְבָּעוֹת לֹא־עָגֹלוֹת :

וְאַרְבַּעַת הָאֹפְנִים לְמִתַּחַת לְמִסְגָּרוֹת וַיְדוֹת הָאֹפְנִים 32

בְּמְכֹנָה וְקוֹמַת הָאֹפֶן הָאֶחָד אִמָּה וְחֲצֵי הָאֲמָה :

וּמַעֲשֵׂה הָאֹפְנִים כַּמַּעֲשֵׂה אֹפֶן הַמְּרַכְבָּה יְדוֹתֶם 33

וְגִבֵּיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם וְחִשְׁרֵיהֶם הַכֹּל מוֹצֵק וְאַרְבַּע ^{† canthi † radii}

כְּתָפוֹת אֶל אַרְבַּע פָּנוֹת הַמְּכֹנָה הָאֶחָת מִן־הַמְּכֹנָה

כְּתָפֶיהָ וּבִרְאֵשׁ הַמְּכֹנָה חֲצֵי הָאֲמָה קוֹמָה עָגֹל סָבִיב לַה

וְעַל רֹאשׁ הַמְּכֹנָה יִרְתֶּיהָ וּמִסְגָּרֹתֶיהָ מִמֶּנָּה וַיִּפְתַּח 36

עַל־הַלְּחֹת יְדוֹתֶיהָ וְעַל־וּמִסְגָּרֹתֶיהָ כְּרוּבִים אַרְבֹּעַ

וְתִמְרֹת כַּמַּעֲרֹת אִישׁ וְלִיּוֹת סָבִיב כִּנְאוֹת עֲשֵׂה אֶת 37

עֵשֶׂר הַמְּכֹנָה מוֹצֵק אֶחָד מִדָּה אֶחָת קָצֵב אֶחָד ^{† juxta calculaturam}

Cccc 3 ג ג ג ג ל כלהנה

ק. 36. v. עד כאן הפטרת ויקהל. v. 27. כצל. v. 26.

מסגרתיה

38 לְכַלְהֲנָהּ : וַיַּעַשׂ עֲשָׂרָה כִּירוֹת נְחֹשֶׁת

אַרְבָּעִים פֶּת יָבִיל הַכִּיּוֹר הָאֶחָד אַרְבַּע בָּאֵמָה הַכִּיּוֹר
הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד עַל-הַמְּכוּנָה הָאֶחָת לְעֹשֶׂר

39 הַמְּכוּנֹת : וַיִּתֵּן אֶת-הַמְּכוּנֹת חָמֵשׁ עַל-כַּתְּף הַכִּיּוֹר
מִיָּמִין וְחָמֵשׁ עַל-כַּתְּף הַכִּיּוֹת מִשְּׂמָאלוֹ וְאֵת-הַיָּם נָתַן
מִכַּתְּף-הַכִּיּוֹת הַיְּמָנִית קֶדְמָה מִמּוֹל נֹגֵב :

מ וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת-הַכִּירוֹת וְאֵת-הַיָּעִים וְאֵת-הַמְּזוֹרְקוֹת
וַיָּבֵל חִירָם לְעֹשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה

41 לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה : עַמֻּדִים שְׁנָיִם וְגִלְת הַכְּתָרֹת
אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁ הָעַמֻּדִים שְׁתֵּי וְהַשֹּׁבְבוֹת שְׁתֵּים
לְכַפּוֹת אֶת-שְׁתֵּי גִלְוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ

42 הָעַמֻּדִים : וְאֵת-הָרַמְעִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשֵׁנֵי הַשֹּׁבְבוֹת
שְׁנֵי-טוּרִים רַמְנִים לְשֹׁכְכָה הָאֶחָת לְכַפּוֹת אֶת-שְׁתֵּי

43 גִּלְוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָעַמֻּדִים : וְאֵת-הַמְּכוּנֹת

44 עָשָׂר וְאֵת-הַכִּיּוֹת עֲשָׂרָה עַל-הַמְּכוּנֹת : וְאֵת-הַיָּם
מִה הָאֶחָד וְאֵת-הַבְּקָר שְׁנָיִם עֲשָׂר תַּחַת הַיָּם : וְאֵת-הַסִּירוֹת

וְאֵת-הַיָּעִים וְאֵת-הַמְּזוֹרְקוֹת וְאֵת-כָּל-הַכְּלִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת

46 מְרֹט : כִּכְכַּר הִירְדוֹן יֶצֶק־ס הַמֶּלֶךְ כַּמַּעֲבָה הָאֲדָמָה ^{46 fin ar- gilla}

47 בֵּין סָבוֹת וּבֵין צִרְתָּן : וַיִּנְגַח שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-הַכְּלִים

48 מִרֶב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה

אֶת-כָּל-הַכְּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֶת-מוֹבַח הַזֶּהָב וְאֵת-

49 הַשְּׁלֵחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב : וְאֵת-הַמְּנֹרוֹת

חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמָאל לְפָנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוֹר

ג וְהַפָּרָח וְהַנֶּרֶת וְהַמְּלַקְחִים זָהָב : וְהַסְּפוֹת וְהַמְּזוֹרְקוֹת

וְהַמְּזוֹרְקוֹת וְהַכְּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוֹר וְהַפְּתוֹת

לְדַלְתוֹת הַכִּיּוֹת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים לְדַלְתֵי הַכִּיּוֹת

51 לְהִיבֵל זָהָב : וַתִּשְׁלַם כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר

עָשָׂה

הפסרת ויקהל כמנהג אשכנזים הוא הפסרת v. 40.
עז כאן v. 51 האלה ק' v. 45 פקודי כפי הספרדים.
הפסרת פקודי כמנהג אשנזים ii.

labra enca.

& reliqua
supellex
templi.

46 fin ar- gilla

fcardi- nes

עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה :

אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי א
המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה
ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד
היא ציון: ויקהלו אל המלך שלמה כל איש
ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי:
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון:
ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים:
והמלך שלמה וכל עבד ישראל הנועדים עליו אתו ה
לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא
ימנו מרב: ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל
מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל החת
כנפי הכרוכים: כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל כדיו מלמעלה:
ויארכו הכדים ויראו ראשי הכדים מן החדש על פני
הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: אין
בארון רק שני לחות האכנים אשר הנח שם משה
בחרב אשר פרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ
מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענו מלא את
בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענו
כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: אז אמר
שלמה יהוה אמר לשון בערפל: פנה בניתי בית זבל
לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי
ובירו

CAP. VII. VIII. Conuoca Populi ferribus,

& arca in ducta,

Deus gratie apparer Salomo, ptiis ei acti

הפסרת יום שני של סוכות 2:2

16 ובידו מלא לאמר: מן היום אשר הוצאתי את עמי את
 ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
 לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על-
 17 עמי ישראל: ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם
 18 יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר
 היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם
 19 לבבך: רק אתה לא תבנה הבית כי אם יבנה היצא
 כ מחלציה הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את דברו
 אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל
 כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
 21 ישראל: ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית
 יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאנו אתם מארץ
 22 מצרים: ויעמד שלמה לפני מופת
 יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש בפיו השמים:
 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת שמי חבית והחסד
 24 לעבדך החלקים לפניך בכל לבב: אשר שמרת
 לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיה
 כה ובידך מלאת פיוס הזה: ועתה יהוה אלהי ישראל
 שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא
 יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם
 ישמרו בנה את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני:
 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת
 לעבדך דוד אבי: כי האמנם ישב אלהים על הארץ
 27 חנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוה אף כי הבית
 הזה אשר בנית: ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו
 יהוה אלהי לשמע אל הרנח ואל תתפלח אשר עבדך
 29 מתפלל לפניך היום: לחיות עינך פתחת אל הבית

23 *allexit dominus deo israel non sicut
 est in die in caelo: sed per
 se legitur: ex latere pacis et in
 significatione libere ambulabit
 et facit suus in toto corde suo.*

27 *quoniam cum vis habitabit deo
 in caelo: non erit et factus est
 in non contentis et aliam quia de
 mus hanc quam desideramus.*

precibus,

הזה

v. 22. יעד כאן הפטרת יום ב' של סוכות v. 26.
 חסר י' v. 29. דברך ק

הוזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם
 לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום
 הזה: ושמעת אל תחנונת עבדך ועמך ישראל אשר ל
 יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום
 שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: את אשר יחטא 3
 איש לרעהו וגשאו בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
 מוצקה בבית הזה: ואתה תשמע השמים ועשית 3
 ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
 ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: בהנהגה 3
 עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך
 והודו את שמך והתפללו והתחנונו אליך בבית הזה:
 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל 3
 והשבתם אל הארמה אשר נתת לאבותם:
 בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך לח
 והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם
 ישובו כי תענם: ואתה תשמע השמים וסלחת 3
 לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך
 חטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצה אשר
 נתתה לעמך לנחלה: רעב כי יהיה בארץ דבר 3
 כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו
 איבו בארץ שערו כל נגע כל מחלה: כל תפלה 3
 כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל
 אשר ידעו איש נגע לבבו ופרש בפיו אל הבית הזה:
 ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית 3
 ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה
 ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: למען יראוה 3
 כל הימים אשר הם חיים על פני הארמה אשר נתתה
 לאבתנו: ונס אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל 4
 הוא דדרר Dddd

39, et tu accipis in oculis, sicut habita
 lionis, tunc, et porces ac facis, debitas
 vno secundum omnes vias suas, cuius
 cognoscit cor eius: Nam tu agis, vobis
 tu, cor omnium filiorum hominum.

42 הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעון את-
 שמך הגדול ואת-דרך החזקה וזרעה הנטויה ונבא
 43 והתפלל אל-הבית הזה: אתה תשמע השמים מכון
 שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליה הנכרי למען
 ידעון כל-עמי הארץ את-שמך ליראה אתך כעמך
 ישראל ולדעת כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר
 44 בניתי: כי יצא עמך למלחמה על-איבו בדרך
 אשר תשלחם והתפללו אל-יהוה דרך העיר אשר
 מה בחרת בה והבית אשר-בניתי לשמך: ושמעת השמים
 46 את-תפלתם ואת-תחנונם ועשית משפטם: כי
 יחטאו-לך כי אין אדם אשר לא-יחטא ואנפת-כם
 ונתתם לפני אויב ושבוים שביהם אל-ארץ האויב
 47 רחוקה או קרובה: והשיבו אל-לפס בארץ אשר נשבו-
 שם ושבנו והתחנונו אליה בארץ שביהם לאמר הטאנו
 48 והעונו רשענו: ושבנו אליה בכל-לככם ובכל-נפשם
 בארץ איביהם אשר-שבו אתם והתפללו אליה דרך
 ארצם אשר-נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית
 49 אשר-בנית לשמך: ושמעת השמים מכון שבתך את-
 תפלתם ואת-תחנונם ועשית משפטם: וסלחת לעמך
 אשר חטאו-לך ולכל-פשעיהם אשר פשעו-בך ונתתם
 51 לרחמים לפני שביהם ורחמים: כי-עמך ונהלתה הם
 52 אשר הוצאת ממצרים מתוך כוד הפרול: להיות עיניך
 פתוחת אל-תחנונת עבדך ואל-תחנונת עמך ישראל
 53 לשמע אליהם בכל קראם אליה: כי-אתה הבדלתם
 לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה
 עבדך בהוציאך את-אבותינו ממצרים אדני יהוה:
 54 ויהי וככלות שלמה להתפלל אל-יהוה את-כל
 התפלה והתחנון הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע
 על

non est homo, qui non peccet.

הפטרת שמיני חג עצרת. v. 54. בניתי ק' 48. v.

Benedictionibus & sacrificiis sollempnibus confectionem peragit.

על ברכיו וכפיו פְּרָשׁוֹת הַשָּׁמַיִם: וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל־נֶחַ
 קֹהֵל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן 56
 מִנוּחַהּ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֵאמֹר לְדָבָר אֲחֵד
 מִכָּל דְּבָרָיו הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: יְהִי יְהוָה 57
 אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יִעֻבְכֵנוּ וְאֶל־
 יִשְׁשָׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל־דַּרְכָיו וּלְשַׁמֵּר 58
 מִצִּוְתָיו וְחֻקֵּינוּ וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי 59
 דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרֹבִים אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וַיִּמְסַלֵּלֵהָ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ 60
 כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים אֵין עוֹד: וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלוֹם 61
 עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת בְּחֻקָיו וּלְשַׁמֵּר מִצִּוְתָיו כְּיוֹם
 הַזֶּה: וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זִבְחִים זִבַּח לִפְנֵי 62
 יְהוָה: וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח 63
 לַיהוָה בְּקֹר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶף וּצֵאֵן מֵאָה וְעֶשְׂרִים
 אֵלֶף וַיַּחֲנֹכוּ אֶת־בַּיִת יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 בְּיוֹם הַהוּא קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־הַתּוֹךְ הַחִצֵּר אֲשֶׁר לִפְנֵי 64
 בַּיִת־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת
 חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטָן
 מִהַכִּיל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים:
 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בַּעֲרַת־הָהִיא אֶת־הַחֹךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ 65
 קוֹל גָּדוֹל מִלְּבוֹא הַחַיַּת עַד־נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַה עֶשְׂרֵי יוֹם:
 בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת־הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּלְכְּוּ 66
 לְאַחֲלִיהֶם שִׁמְחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: וַהֲיִי כְּכָל־זֶה א
 שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת־בַּיִת יְהוָה וְאֶת־בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל־
 חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת: וַיֵּרָא יְהוָה 2
 אֶל

57. Ut dicitur in regibus rebus, p...
 58. ad faciendam in clero cor...
 59. ad custodiendum precepta...
 60. ad faciendam in clero...
 61. ad custodiendum precepta...
 62. ad faciendam in clero...

CAP. IX. Rex novus nota Dei apparitione & promissis.

Dddd 2 דרדב אל

עד כאן הפטרת שמיני חג עצרת. v. 66.

confirmatus

3 אל-שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון : ויאמר
 יהוה אליו שמעתי ארת תפלתך וארת תחנונתך
 אשר התחננתה לפני הקדשתי את חבית הזה אשר
 בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל-
 4 הימים : ואתה אסתלק לפני כאשר הלך דוד אביך
 בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקי
 ח ומשפט השמר : והקמתי את כסא ממלכתך על-
 ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא-
 6 יכרת לך איש מעל כסא ישראל : אם שוב תשבון
 אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר
 נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
 7 והשתחיתם להם : והכרתי את ישראל מעל פני
 האדמה אשר נתתי להם ואת חבית אשר הקדשתי
 לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה
 8 בכל העמים : וחבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו
 ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
 9 ולבית הזה : ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם
 אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים
 אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הכי יהוה עליהם
 י את כל הרעה הזאת : ויהי מקצה עשרים
 שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה
 11 ואת בית המלך : חירם מלך צר נשא את שלמה
 בעצי ארזים ובעצי ברושים ובוהב לכל חפצו או יתן
 12 המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל : ויצא
 חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא
 13 ישרו בעיניו : ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי
 אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה :
 14 וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב :
 וזה

Hiram 20. vrbes reddit.

וישתחוו ק' 9.

וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את־מו
 בית יהוה ואת־ביתו ואת־המלוא ואת־הזמית ירושלים
 ואת־הצור ואת־מגדו ואת־גור: פָּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם 16
 עָלָה וּלְכַד אֶת־גֹּר וַיִּשְׂרְפָהּ בְּאֵשׁ וְאֶת־הַפְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
 בְּעִיר הַרְג וַיִּתְנֶה שְׁלֹחִים לִבְתּוֹ אִשֶׁת שְׁלֵמָה: וַיְבִין 17
 שְׁלֹמֹה אֶת־גֹּר וְאֶת־בֵּית הָרֶן מִחֶתּוֹן: וְאֶת־בַּעַלְת 18
 וְאֶת־תִּמֹר בַּמִּדְבָר בְּאֶרֶץ: וְאֶת־כָּל־עֲרֵי הַמִּסְכְּנוֹת 19
 אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֶת־עֲרֵי הַרְכָב וְאֶת־עֲרֵי הַפָּרָשִׁים
 וְאֶת־חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֶשֶׁק לִבְנוֹת בֵּירוּשָׁלַם וּבִלְבָנוֹן
 וּבְכָל־אֶרֶץ מִשְׁלֹתוֹ: כָּל־הָעַם הַנּוֹתֵר מִן־הָאֲמֹרִי כ
 הַחֲמִי הַפְּרוּזִי הַחַוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הָמָּה: בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נָתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא־ 21
 יָכֻלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחְרִימָם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַסַּעֲבֹד
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה עֲבֹד־כִּי־ 22
 הֵם אֲנָשִׁי הַמִּלְחָמָה וְעַבְדּוֹ וְשָׂרָיו וְשֹׁלְשֵׁי וְשָׂרֵי רֶכְבּוֹ
 וּפְרָשָׁיו: אֱלֹהֵי שָׂרֵי הַנְּצָבִים אֲשֶׁר עַל־ 23
 הַמְּלָאכָה לְשְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת הַרְדִּים בְּעַם
 הָעֵשִׂים בְּמִלְאכָה: אַךְ בַּת־פָּרַעַה עָלְתָה מֵעִיר דֹּד־אֵל־ 24
 בֵּיתָהּ אֲשֶׁר בְּנֵה־לָהּ אִזּוֹ בָּנָה אֶת־הַמְּלֹא: וְהָעִיר כֹּה־ 1
 שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה עֹלֹת וּשְׁלָמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהַקְטִיר אֹתוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָם
 אֶת־הַקְּבוֹת: וְאִנִּי עָשִׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֵצִיוֹן גִּבֹר אֲשֶׁר 26
 אֶת־אֵילֹת עַל־שֵׁפֶת יַם־סוּף בְּאֶרֶץ אֲדוּם וַיִּשְׁלַח חִירָם 27
 בְּאִנִּי אֶת־עַבְדּוֹ אֲנָשִׁי אֲנִיֹּת יָדְעֵי הַיָּם עִם עַבְדֵי שְׁלֹמֹה:
 וַיָּבֹאוּ אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשֶּׁם זָהָב אַרְבַּע מֵאוֹת וָעֶשְׂרִים 28
 כֶּבֶד וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: וּמִלְכַת־שֶׁבָא א
 שָׁמְעָתָ אֶת־שִׁמְעַת שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יְהוָה וַתָּבֹא לְנִסְתָּחוֹ
 בְּחֻדוֹת: וַתָּבֹא יְרוּשָׁלַם בְּחִיל כְּבֹד מְאֹד גְּמִלִים נְשָׂאִים 2
 דָּדָד ג Dddd3
 בְּשָׂמִים

Oppida quodam & aduicia reparat.

Reliquis Ganan tributum imponit.

Cultum publicum obferat.

Classem in Ophir mittit.

Regina Sabae sapientiam Salomonis explorat.

ו.18. קמץ בזק. v.17.

בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה
 3 ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבכה : ויגד לה
 שלמה את כל דברייה לא היה דבר נעלם מן המלך
 4 אשר לא הגיד לה : ותרא מלכת שבא את כל חכמת
 ה שלמה והבית אשר בנה והמאכל שלהנו ומושב עבדיו
 ומעמד משרתיו ומלכשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה
 6 בית יהוה ולא היה בה עוד רוח : ותאמר אל המלך
 אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל
 7 חכמתך : ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי
 ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה
 8 וטוב אל השמועה אשר שמעתי : אשרי אנשיך אשרי
 עבדיך אלה העמרים לפניך תמיד השמעים את
 9 חכמתך : יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך
 על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם
 וישמך למלך לעשות משפט וצדקה : ותתן למלך מאה
 ועשרים ככר זהב בשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא
 בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא
 11 למלך שלמה : וגם אני חירם אשר נשא זהב מאפיר
 הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה :
 12 ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה
 ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי
 13 אלמגים ולא נראה עד היום הזה : והמלך שלמה נתן
 למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר
 נתן לה כי הן המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא
 14 ועבדיה : ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה
 15 בשנה אחת שש מאות ששים וישש ככר זהב : לבד
 מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב
 16 ופחות הארץ : ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב
 שחוט

& predicat.

& datus ac-
ceptisque
Douis Do-
mum redit.

† in fir-
mamen-
tum.

Annui redi-
tus Salom.

† mer-
catuta.

ejusd. arma-
tura.

שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת: ושלוש 17
מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על-

המגן האחר ויתנם המלך בית יער הלבנון: ויעש 18

המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: שש מעלות 19
לכסה וראש עגול לכסה מאחוריו ודת מזה ומזה אל-

מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: ושנים כ
עשר אריות עמדים שם על שש חמעלות מזה ומזה לא-

נעשה כולל מלכות: וכל כלי משקה המלך שלמה 21
זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא

נחשב בימי שלמה למאומה: כי אני תרשיש למלך בלם 22
עם אני חרם אחת לשלוש שנים תבוא אני תרשיש

נשאת זהב וכסף שנהבים וקפיוסות כיים: ויגדל המלך 23
שלמה מכל מלכי הארץ לעשה ולחכמה: וכל הארץ 24

מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן
אלהים בלבו: והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף 25
וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר

שנה בשנה: ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהיו לו 26
אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים

וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ויתן המלך 27
את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן

בשקמים אשר בשפלה לרב: ומוצא הסוסים אשר
לשלמה ממצרים ומקורה סחרי המלך יקחו מקורה
במחיר: ותעלה ותצא מרפבה ממצרים בשש מאות 28
כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים

ולמלכי ארם בידם יצאו: והמלך שלמה אהב א
נשים נכרות רבות ואת בת פרעה מאביות עמניות

ארמית צדנות חתית: מן הגוים אשר אמר יהוה אל 29
בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו

את
CAP. XI.
Lapfus in Polygamiam & idololatriam.

bis. כצל v. 19.

את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה:
 3 ויהיו לו נשים שרות שבע מאות ופילגשים שלש מאות
 4 ויטו נשיו את לבו: ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את
 לבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבו שלם עם
 ה יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: וילך שלמה אחרי
 6 עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקן עמנים: ויעש
 שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד
 7 אביו: אז יבנה שלמה במה לכמוש שקן
 מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקן בני
 8 עמון: וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות
 9 לאלהיהן: ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבו מעם
 יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: וצוה אליו
 על הדבר הזה לבלתי לבת אחרי אלהים אחרים ולא
 שמר את אשר צוה יהוה:

11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא
 שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את
 12 הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: אך בימך לא
 13 אעשה למען דוד אביך מיד בנה אקרענה: רק את
 כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנה למען
 14 דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ויקם
 יהוה שטן לשלמה את הרד האדמי מזרע המלך הוא
 15 טו באדום: ויהי בהיות דוד את אדום בעלוה יואב שר
 16 הצבא לקבר את החללים ויהי כל זכר באדום: כי
 ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית
 17 כל זכר באדום: ויברה אדר הוא ואנשים אדמים
 18 מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והרד גער קטן: ויקמו
 ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו
 מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר
 לו

Hine izatus
 Deus regni
 diuisionem ei
 minatur,

hostesque ei
 excitat Ha-
 dad Edo-
 mazum,

קמין בזק 13

לו וארץ גתן לו: וימצא הדר חן בעיני פרעה מאד ויתן לו
 לו אישה את אחות אשתו אחות תחפנים הנבירה:
 ותלד לו אחות תחפנים את גנבת בנו ותגמלהו כ
 תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך
 בני פרעה: וחדר שמע במצרים כי שכב דוד עם
 21 אבתיו וכימת יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה
 שלחני ואלך אל ארצי: ויאמר לו פרעה פי מה אתה
 22 חסר עמי והנה מבקש ללכת אל ארצה ויאמר לא כי
 23 שלח תשלחני: ויקם אלהים לו שטן את רזון בן
 אלדע אשר ברח מאת הדר עור מלך עובד ארניו:
 24 ויקפץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו
 דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ויהי שטן לישראל כה
 כלימי שלמה ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל
 וימלך על ארם:

Refonem,

26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה & Ieroboam-
 27 אישה אלמנה עבר לשלמה וירם יד במלך: וזה הדרך
 אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוכה סגור
 28 את פרץ עיר דוד אביו: והאיש ירבעם גבור חיל
 וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד
 29 אתו לכל סבל בית יוסף: ויהי בעת

cui 10 tribus assignatz.

30 היא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני
 הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חרשה ושניהם
 לברם בשרה: ויתפש אחיה בשלמה החרשה אשר ל
 31 עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: ויאמר לירבעם קח
 לך עשר הקרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
 קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה
 השבטים: והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד
 32 ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי
 ישראל

Eccc ההה

33 ישראל יעזוב אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין
לכמוש אלהי מואב ולמלכס אלהי בני עמון ולא יהלכו
בדרך לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטיו כדור אביו:
34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כיו נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר
לה מצותי וחקתי : ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה
36 לך את עשרת השבטים : ולבנו אתן שבט אחד למען
היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירו שלם העיר
37 אשר בחרתי לי לשום שמי שם : ואתה אקח ומלכת
38 בכל אשר תאוו נפשך והיית מלך על ישראל : והיה
אם תשמע את כל אשר אצוה והלכת בדרך ועשית
הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד
עבדי והייתי עִפְךָ ובנתי לך בית נאמן כאשר בנתי
39 לדוד ונתתי לך את ישראל : ואענה את זרע דוד למען
מ זאת אך לא כל הימים : ויבקש שלמה
להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל-
שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה :
41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלאוהם
42 כתבים על ספר דברי שלמה : והימים אשר מלך
שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה :
43 וישב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך
א רחבעם בנו תחתיו : וילך רחבעם
שכם כיו שבס בא כל ישראל לחמלק אתו :
2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עורנו
במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב
3 ירבעם במצרים : וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם
וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר :
4 אביה הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדתי
אביך

ויבא ק 3. v. הא נחה 39. v. קמץ בזק 37. v.

Salomonis obitus.

GAP. יב XII. Eius fil. Rehabeam onera populi remittere reuens,

אביך
ויבא
הקשה
עמית
למלך
למלך
דוד
הקשה
עמית
למלך
למלך
דוד
הקשה
עמית
למלך
למלך
דוד

אָבִיָּה הַקִּשָּׁה וּמַעֲלוֹ הַכֶּבֶד אֲשֶׁר־נָתַן עֲלֵינוּ וְנַעֲבֹדָהּ :
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ־עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וְיִלְכוּ הַ
 הָעָם : וַיִּזְעַן הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת־הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר־הָיוּ 6
 עֹמְדִים אֶת־פְּנֵי שַׁלְמֵה אֲבִיו בְּהִיתוֹ חַי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם
 נוֹעְצִים לְהַשִּׁיב אֶת־הָעָם הַזֶּה דָּבָר : וַיִּדְבֹר אֵלָיו 7
 לֵאמֹר אִם־הַיּוֹם תַּחֲיֶה עִבְדְּ לַעֲם הַזֶּה וְעַבַדְתֶּם וְעִנִּיתֶם
 וְדַבַּרְתֶּם אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לָךְ עֲבָדִים כָּל־
 הַיָּמִים : וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיִּזְעַן אֶת־ 8
 הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הָעֹמְדִים לִפְנָיו : וַיֹּאמֶר 9
 אֲלֵיהֶם מַה אַתֶּם נוֹעְצִים וְנִשְׁיֵב דָּבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה
 אֲשֶׁר דָּבְרוּ אֵלַי לֵאמֹר הַקֵּל מִן־הָעֵל אֲשֶׁר־נָתַן אָבִיָּה
 עֲלֵינוּ : וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה 10
 תֹּאמֶר לַעֲם הַזֶּה אֲשֶׁר דָּבְרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר אָבִיָּה הַכֶּבֶד
 אֶת־עֲלָנוּ וְאַתָּה הַקֵּל מֵעֲלֵנוּ כֹּה תִּדְבֹר אֲלֵיהֶם קִטְנֵי
 עֵבֶה מִמֶּתְנֵי אָבִי : וְעַתָּה אָבִי הָעַמִּים עֲלִיכֶם עַל כְּבוֹד 11
 וְאֲנִי אֶסִּיף עַל־עַלְכֶם אָבִי יִסֶּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי
 אֶיִסֶּר אֶתְכֶם בְּעַקְרָבִים : וַיְבֹר וַיִּרְבֹּעַם וְכָל־הָעָם אֶל־ 12
 רַחֲבֵעַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ
 אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי : וַיִּזְעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קִשָּׁה וַיַּעֲזֹב 13
 אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ : וַיִּדְבֹר אֲלֵיהֶם בְּעֲצַת 14
 הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הַכֶּבֶד אֶת־עַלְכֶם וְאֲנִי אֶסִּיף עַל־
 עַלְכֶם אָבִי יִסֶּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אֶיִסֶּר אֶתְכֶם
 בְּעַקְרָבִים : וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם כִּי־הִיתָה סִפְּהָ 15
 מֵעַם יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה בְּיַד
 אַחִיהַּ הַשִּׁלְטָנִי אֶל־יִרְבֵּעַם בֶּן־נֹכַח : וַיִּרְא כָּל־יִשְׂרָאֵל 16
 כִּי־לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם וַיִּשְׁבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ
 דָּבָר לֵאמֹר מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדוֹד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבִן־יִשִׁי
 לְאַחֵיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵּיתְךָ דָּוִד וַיִּלָּךְ יִשְׂרָאֵל
 ה ה ה ה Eccc 2 לֵאחֵלָיו

& iuniorum
confilia le-
quens,

7 zevo-
lutio.

cum a fe ab-
alienavit, ex-
cepta tribu
Juda.

ויבא ק' 12. v. וידברו ק' 7. v.

17 לאהליו : ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם :

18 וישלח המלך רחבעם את אורם אשר על-הים וירגמו כל-ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים : ויפגעו ישראל בבית דוד עד היום הזה :

כ ויהי כשמע כל-ישראל כי-שב רחבעם וישלחו ויקראו אתו אל-העדה וימליכו אתו על-כל-ישראל לא היה

21 אחרי בית דוד וזלתי שבט יהודה לבדו : ויבאו רחבעם ירושלים ויקהל את-כל-בית יהודה ואת-שבט בנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם-בית ישראל להשיב את-המלוכה לרחבעם בן שלמה : ויהי דבר האלהים אל-שמעיה

23 איש-האלהים לאמר : אמר אל-רחבעם בן-שלמה מלך יהודה ואל-כל-בית יהודה ובנימן ויתר העם לאמר : כה אמר יהוה לא-תעלו ולא-תלחמו עם אחיכם בני-ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את-דבר יהוה וישבו ללכת כדבר

כה יהוה : ויבן רחבעם את-שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את-פנואל : ויאמר רחבעם בלבן עתה תשוב הממלכה לבית-דוד : אם-יעלהו העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלים וישב לב העם הזה אל-אדניהם אל-רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל-רחבעם מלך-יהודה : ויועץ המלך ולעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב-לכם מעלות ירושלים הנה

27 בלבן עתה תשוב הממלכה לבית-דוד : אם-יעלהו העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלים וישב לב העם הזה אל-אדניהם אל-רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל-רחבעם מלך-יהודה : ויועץ המלך ולעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב-לכם מעלות ירושלים הנה

28 וישבו אל-רחבעם מלך-יהודה : ויועץ המלך ולעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב-לכם מעלות ירושלים הנה 29 אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים : וישם את האחד בבית אל ואת-האחר נתן ברן : ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד-הן : ויעש את-בית במות

Vnde Ieroboam Rex fit Ifraelitarum, quam pellice volens Rehabeam defiliteri iubetur a vate.

Ieroboam regnum firmatarus oppidam quadam munit, & cultum idololatriae instituit.

ויבא ק. v. 21.

בָּמֹת וַיַּעַשׂ כִּהְנִים מִקְצוֹת הָעַם אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי:
 3 2 וַיַּעַשׂ יָרֻבְעָם י חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ כַּחַג אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ בֶּן עֲשָׂה
 בְּבֵית אֵל לִזְבַּח לַעֲגָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַעֲמִיד בְּבֵית אֵל
 3 3 אֶת־כֹּהֲנֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֲשֶׁר
 עָשָׂה בְּבֵית אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי
 בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר־בָּרָא מִלְכּוֹ וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל
 עַל הַמִּזְבֵּחַ לַהֲקָטִיר: וְהִנֵּה אִישׁ אֱלֹהִים א

† finxit.
Neh. 6:8.

CAP. XII.
XIII.
Quo nomine
reprehensus
& punitus
per vatcm
missum.

בָּא מִיהוּדָה בְּדַבַּר יְהוָה אֶל־בֵּית אֵל וַיִּרְבְּעָם עִמָּד עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ לַהֲקָטִיר: וַיִּקְרָא עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּדַבַּר יְהוָה וַיֹּאמֶר
 2 מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה־בֶן נֹלָד לְבֵית־דָּוִד
 וְאֲשִׁיחוּ שְׁמוֹ וּנְבַח עֲלֶיךָ אֶת־כֹּהֲנֵי הַבָּמֹת הַמִּקְטָרִים
 עֲלֶיךָ וְעִצְמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עֲלֶיךָ: וְנָתַן בַּיּוֹם הַהוּא מִזְבֵּחַ
 3 לְאָמֹר זֶה הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה הִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע
 וְנִשְׁפָּךְ חֲדָשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו: וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר
 4 אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית אֵל וַיִּשְׁלַח
 יָרֻבְעָם אֶת־יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר תִּפְשִׁהוּ וְתִיבֹשׂ
 יָדוֹ אֲשֶׁר־שָׁלַח עָלָיו וְלֹא יָבֵל לְהַשִּׁיבָה אֵלָיו: וְהַמִּזְבֵּחַ ה
 נִקְרָע וַיִּשְׁפָּךְ חֲדָשׁ מִן־הַמִּזְבֵּחַ כַּמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ
 6 הָאֱלֹהִים בְּדַבַּר יְהוָה: וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־אִישׁ
 הָאֱלֹהִים חַל־נָא אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בְּעַד־י
 וְתִשָּׁב דַּי אֵלַי וַיַּחַל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַתִּשָּׁב
 7 יַד־הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַתְּהִי כַּבְּרָאשֵׁנָה: וַיְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֶל־
 אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּאֵחָ־אֶתִּי הַבִּיתִּי וְסַעֲדָה וְאֶתְּנֶה לָּךְ
 8 מִתָּר: וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם־תִּתֶּן־
 לִי אֶת־חֲצֵי בֵיתְךָ לֹא אֶבֶא עִמָּךְ וְלֹא־אֶכַל לֶחֶם וְלֹא
 9 אֲשַׁת־מַיִם בְּמִקוֹם־הַזֶּה: כִּי־כֵן צִוָּה אֶתִּי בְּדַבַּר יְהוָה
 לֵאמֹר לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתֶּה־מַיִם וְלֹא תִשָּׁב
 הָהֵהָה 3 a
 עַד־כִּי־יִבְרָךְ

quem cum
diuertere ap.
R. egem nol-
let.

ו. 5. קמץ בזק. 3. י. מלכו ק. 33. v. הב דגושה. 23. v.
 הם בחטף קמץ. 7. v. קמץ בזק.

י בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלַכְתָּ: וַיִּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְלֹא־שָׁב בְּדֶרֶךְ
 1 אֲשֶׁר בָּא בָּהּ אֶל־בֵּית־אֵל: וּנְבִיאֵי אֲחֵי
 זָקֵן יָשָׁב בְּבֵית־אֵל וַיִּכְוֹא בָנוּ וַיִּסְפְּרוּ לוֹ אֶת־כָּל־
 חַמְעֵשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַיּוֹם בְּבֵית־אֵל
 אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּסְפְּרוּם לְאֲבִיהֶם:
 2 וַיִּדְבֵּר אֱלֹהִים אֲבִיהֶם אִי־זָה הַדֶּרֶךְ חֲלָף וַיֵּרְאוּ בָנוּ
 אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא
 3 מִיְהוּדָה: וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו חֲבָשׁוּ־לִי הַחֲמֹר וַיַּחֲבִשׁוּ־
 4 לוֹ הַחֲמֹר וַיִּדְבַּק עָלָיו: וַיִּלֶךְ אַחֲרַי אִישׁ הָאֱלֹהִים
 וַיִּמְצְאוּהוּ יֹשֵׁב תַּחַת הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲאֵתָהּ אִישׁ־
 טו הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּאת מִיְהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנִי: וַיֹּאמֶר
 16 אֵלָיו לָךְ אֵתִי הַבֵּיתָהּ וְאָכַל לֶחֶם: וַיֹּאמֶר לֹא אוֹכַל
 לָשׁוּב אֵתָךְ וּלְכֹוֹא אֵתָךְ וְלֹא־אֲכַל לֶחֶם וְלֹא־
 17 אֲשַׁתָּה אֵתָךְ מִיִּם בַּמָּקוֹם הַזֶּה: כִּי־דָבַר אֵלַי בְּדַבְּרֵי יְהוָה
 לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא־תִשְׁתֶּה שֵׁם מַיִם לֹא־תִשׁוּב
 18 לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־הִלַכְתָּ בָּהּ: וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם אֲנִי נָבִיא
 19 בְּמֹדֶךָ וּמִלֶּאךְ דִּבֶּר אֵלַי בְּדַבְּרֵי יְהוָה לֵאמֹר תִּשְׁבְּהוּ
 אֵתָךְ אֶל־בֵּיתָךְ וַיֹּאכַל לֶחֶם וַיִּשְׁתַּ מַּיִם כַּחַשׁ לוֹ: וַיִּשָּׁב
 כ אֵתוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּשְׁתַּ מַּיִם: וַיְהִי הֵם יֹשְׁבִים אֶל־
 הַשְּׁלָחַן וַיְהִי דִבְרֵי יְהוָה אֶל־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר
 21 הָשִׁיבוּ: וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה
 לֵאמֹר בָּהּ אָמַר יְהוָה יַעֲזֹבֵי מְרִית פִּי יְהוָה וְלֹא שְׁמַרְתָּ
 22 אֶת־הַמְצִוָּה אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וַתֵּשֶׁב וַתֹּאכַל
 לֶחֶם וַתִּשְׁתַּ מַּיִם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אֶל־תֹּאכַל
 לֶחֶם וְאֶל־תִּשְׁתַּ מַּיִם לֹא־תִכְוֹא נִבְלַתְךָ אֶל־קִבְרֵי
 23 אֲבֹתֶיךָ: וַיְהִי אַחֲרַי אָכְלוּ לֶחֶם וְאַחֲרַי שְׁתוּתוֹ וַיַּחֲבִשׁ־
 24 לוֹ הַחֲמֹר לְנָבִיא אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ: וַיִּלֶךְ וַיִּמְצְאוּהוּ אַרְיָה
 בְּדֶרֶךְ וַיִּמְיָתוּהוּ וַתְּהִי נִבְלָתוֹ מִשְׁלַכְתָּ בְּדֶרֶךְ וְהַחֲמֹר
 עַמֵּד

alios vates Bethelenfis reduxit;

vnde a leone in via occisus,

פסקא באמצע פסוק v. 20.

עמד אצל והארזה עמד אצל הנבלה: והנה אנשים כה
עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת הארזה
עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא
הזקן ישב בה: וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך 26
ויאמר איש האלהים הנה אשר מרה את פי יהוה
ויתנהו יהוה לארזה וישברחו וימתו כדבר יהוה

27 אשר דבר לו: וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את
החמור וחבשו: וילך וימצא את נבלחו משלכת 28
בדרך וחמור והארזה עמדים אצל הנבלה לא אבל
הארזה את הנבלה ולא שבר את החמור: וישא 29
הנביא את נבלת איש האלהים וינחחו אל החמור
וישיבוהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספר ולקברו: ויגח ל

את נבלתו בקברו ויספרו עליו הוי אחי: ויהי אחרי ל
קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי
בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותי הנחחו
את עצמותי: כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה 32
על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר

33 בערי שמרון: אחר דבר הזה לא ישב
ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצורת העם כהני
במות החפץ ומלא את ידו ויהי כהני במורת: ויהי 34
בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד
מעל פני האדמה:

35 בעת ההיא חלה אכיה בן ירבעם: ויאמר ירבעם א
לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשר
ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר
עלי למלך על העם הזה: ולקחת פיך עשרה לחם 3
ונקדים ונקבוק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה
לנער: ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא 4
בית

את ק' 14. v.

& sepultus est
in Bethel.

Ieroboam in
idololat. sub-
sistit:

CAP. 14.
Cui de mor-
bo filii con-
sulentis, A-
chias proph.

3 בת אבישלום : וילך בכל חטאות אביו אשר עשה
 לפניו ולא יהיה לבבו שלם עסי יהוה אלהיו כלבב דוד
 4 אביו : כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם
 ה להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם : אשר
 עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא יסר מכל אשר
 6 צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי : ומלחמה
 7 היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו : ויתר דברי
 אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי יהודה ומלחמיה היתה בין אבים ובין
 8 ירבעם : וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד
 9 וימלך אסא בנו תחמיו : ובשנת עשרים
 10 לירבעם מלך ישראל מלך אסא על יהודה : וארבעים
 ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת
 11 אבישלום : ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו :
 12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר
 13 עשו אבתיה וגם את מעכה אמו ויסרה מבירה אשר
 עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה
 14 וישרף בנחל קדרון : והבמות לאסרו רק לבב אסא
 טו היה שלם עם יהוה כל ימיו : ויבא את קדשי אביו
 16 וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים : ומלחמה היתה
 17 בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם : ויעל
 בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי
 18 תת יצא ויבא לאסא מלך יהודה : ויקח אסא את כל
 הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת
 אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך
 אסא אל בן חדר בן טברמן בן חויון מלך ארם הישב
 19 בדמשק לאמר : ברית ביני וביניך בין אבי ובין אביך
 הנרה שלחתי לך שחר כסף וזהב לך הפירה את
 בריתך

Huius Fil. A-
sa pius cul-
tum Dei in-
staurat,

bello a Basa
petitus, R.
Syria condu-
cto, cum a se
auertit.

המלך ק .v.18. וקדשי ק .v.15.

בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל מֵעָלָיו וַיִּשְׁמַע כ
בן־הַדָּד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שְׂרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר־
לוֹ עַל־עַרְי יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה אֶת־עֵינָיו וְאֶת־דָּוָן וְאֶת־אֵבֶל בֵּית־
מַעֲכָה וְאֶת־כָּל־כְּנֻזֹת עַל־כָּל־אֶרֶץ נַפְתָּלִי וַיְהִי 21
כַּשֶּׁמֶע בַּעֲשָׂא וַיַּחְדֵּל מִבְּנֹת אֶת־הַרְמָה וַיָּשֶׁב בְּחַרְצָה
וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת־כָּל־יְהוּדָה אִין נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת־ 22
אֲבָנֵי הַרְמָה וְאֶת־עֵצֵיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעֲשָׂא וַיִּבְנוּ בָּם
הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶת־זֶבַע בְּנִימָן וְאֶת־הַמְצַפָּה וַיִּתֵּר כָּל־ 23
דְּבָרֵי אָסָא וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָעָרִים אֲשֶׁר
בָּנָה הֲלֹא־הָמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה רַק לַעֵת זְקֻנָתוֹ חָלָה אֶת־רַגְלָיו וַיִּשְׁכַּב אָסָא 24
עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ מִחֲתָנוֹ

וַנִּדְבַּב בֶּן־זַרְבָּעָם מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא כֹּה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנַת־שֵׁשׁ וַיַּעַשׂ הָרַע 26
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלֶךְ בְּדַרְךְ אָבִיו וַבְּחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטְיָא
אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְשֶׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן־אֲחִיָּה לְבֵית 27
יִשְׁשָׁכָר וַיִּבְהוּ בַּעֲשָׂא בְּגִבְתּוֹן אֲשֶׁר לְפָלִשְׁתִּים וַנִּדְבַּב
וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־גְּבוּתוֹן וַיִּמָּתְהוּ בַּעֲשָׂא בִּשְׁנַת 28
שְׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ מִחֲתָנוֹ וַיְהִי כַמְלָכוֹ 29
הָכָה אֶת־כָּל־בֵּית יִרְבָּעָם לֹא־הָשְׂאִיר כָּל־נִשְׁמָה
לְיִרְבָּעָם עַד־הַשְּׁמָדוֹ כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר־דָּבַר בְּיַד־עַבְדּוֹ
אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי עַל־חַטָּאוֹת יִרְבָּעָם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר ל
חָטְיָא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר חָכְעִים אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּר דְּבָרֵי נִדְבָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־ 31
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־ 32
יְמֵיהֶם

Nadabum to-
tam eius Rip-
pem Bala de-
ler, & regnum
Israel occu-
pat.

ו ו ו ו Ffff 2 בשנת

3 בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה
 על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה :
 4 ויעש הרע בעיני יהוה בגלל בדרך ירבעם ובחטאתו
 א אשר החטיא את ישראל :
 2 יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר : יען אשר
 הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל
 ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל
 3 להכעיסני בחטאתם : הנני מקעיר אחרי בעשא
 ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בנזבט :
 4 חמת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים וחמת לו בשדה
 ה יאכלו עוף השמים : ויתר דברי בעשא ואשר עשה
 וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי
 6 הימים למלכי ישראל : וישכב בעשא עם
 7 אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה כנו מחתיו : וגם
 ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא
 ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה
 להכעיסו כמעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר
 הכה אתו :

8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה
 9 בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים : ויקטר עליו
 עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה
 7 שכור בית ארצא אשר על הפית בתרצה : ויבא זמרי
 ויכדו וימיתו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
 11 וימלך מחתיו : ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה
 את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו
 12 ורעהו : וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה
 13 אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא : אל כל חטאות
 בעשא וחטאות אלה כנו אשר חטאו ואשר החטיאו
 את

CAP. 15.
 XVI.
 Qui simile fa-
 tum a Iehu
 prredictum
 expicitur a
 Zimri.

את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם:
 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלא הם כתובים 4
 על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך 5
 זמרי שבעת ימים בתרצה והעם הנים על גבתון אשר
 לפלשתים: וישמע העם התנים לאמר קשר זמרי 6
 וגם הבר את המלך וימלכו כל ישראל את עמלי
 ערצבא על ישראל ביום ההוא במחנה: ויעלה 7
 עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה: ויהי 8
 בראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית
 המלך וישוף עליו את בית מלך באש וימת: על 9
 חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת
 בדרך ירכעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את
 ישראל: ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם 10
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 אז החלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי 11
 תבני בנגינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: ויחוק העם 12
 אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בנגינת
 וימת תבני וימלך עמרי: בשנת שלשים ואחת 13
 שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים
 עשרה שנה בתרצה מלך שש-שנים: ויקן את ההר 14
 שמרון מאת שמו בככרנים כסף ויבן את ההר ויקרא
 את שם העיר אשר בנה על שם שמו אזני ההר
 שמרון: ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר 15
 לפניו: וילך בכל דרך ירכעם בן נבט ובחטאתיו אשר 16
 החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל
 בהבליהם: ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר 17
 עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל

quem Omnia
 occidit im-
 pietate om-
 nines vincens
 antecessores.

ובחטאתו ק. 26. הוא בסגול. 24. פתח באתנה. 22. v.

Handwritten text in the right margin, partially visible, including words like "אשר", "הוא", "בסגול", "פתח", "אתנה".

28 ישראל: וישבב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך

29 אחאב בנו תחתיו: ואחאב בן עמרי מלך

על ישראל בשנת שלשים ושמונה שנה לאסא מלך

יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון

ל עשרים ושנים שנה: ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני

31 יהוה מפל אשר לפניו: ויהי הנקל לבתו בחטאות

זרבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך

32 צידנים וילך ויעבר את הבעל וישתחולו: ויקם מבח

33 לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: ויעש אחאב את

האשררה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה

34 אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: כימיו

בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בחרו יסדה

ובשניב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד

א יהושע בן נון: ויאמר אלהו התשבי מתשבי

גלעד אל אחאב חיי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי

לפניו אם יהיה השנים האלה מל ומטר כי אם לפי

דברי:

3.2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: לך מזה ופנית לך מדמה

4 ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: והיה

מהנחל תשתה ואר הערבים צייתי לכלכלך שם:

ה וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר

6 על פני הירדן: והערבים מביאים לו לחם ובשר בכלקר

7 ולחם ובשר בערב ומן המל ישתה: ויהי מקץ ימים

וייבש הנחל כי לא היה נשם בארץ:

9.8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: קום לך צרפתה אשר

לצידון וישבת שם חנה צייתי שם אשה אלמנה

לכלכלך: ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר

והנה שם אשה אלמנה מקששרת עצים ויקרא אליה

ויאמר

ו.34 ובשגוב ק

Achab tamen
eo peior, cul-
tor Baalis &
luci.

CAP. 17.
XVII.
Et Elias tri-
ennalem sic-
citatem indi-
care iussus
absconditur,
aque coruis
aliquandiu
paucitur.

dein a vidua
Sareptana,
cuius victum
mirabiliter
auget.

f pla-
centa
Pf. 35
26.

וַיֹּאמֶר קַח־נָא לִי מַעֲטִמִּים בְּכֹלִי וְאַשְׁתָּהּ : וַתִּלְךָ :
 לָקַחַת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר לָקַח־נָא לִי פַת־לֶחֶם בֵּיתְךָ :
 וַתֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־יִשְׁלִי כְעֹג כִּי אִם־מֵלֶא :
 כִּי־קָמַח בְּכַד וּמַעַט־שֶׁמֶן בְּצַפְחַת וְהִנְנִי מְקַשֶּׁשֶׁת שְׁנַיִם
 עֵצִים וּבָאתִי וְעִשְׂתִּיהֶן לִי וּלְבָנִי וְאֶכְלָנָהּ וּמִתְנוּ וַיֹּאמֶר :
 אֵלֶיהָ אֲלֵיהֶן אֵל־תִּירָאִי בְּאֵי עֲשֵׂי כַדְבָרְךָ אֲךָ עֲשֵׂי־לִי
 כְּשֵׁם עֵנָה קָטְנָה כִּרְאֵשְׁנָה וְהוֹצֵאת לִי וְלֶךְ וּלְבָנֶיךָ תַעֲשֵׂי
 בְּאַחֲרָנָה : כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּד הַקָּמַח :
 לֹא תִכְלֶה וּצְפַחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תִחַסֵּר עַד יוֹם תִּתֵּן יְהוָה
 גִּשְׁם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ : וַתִּלְךָ וּמַעֲשֶׂה כַדְבָר אֲלֵיהֶן טו
 וַתֹּאכַל הוֹאֲזִיחַ וּבֵיתָה יָמִים : כִּד הַקָּמַח לֹא כָלְתָה :
 וּצְפַחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסַר כַדְבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
 אֲלֵיהֶן :

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בְּיַד־הָאִשָּׁה בְּעֵלֶת הַבַּיִת :
 וַיְהִי חֲלֹו חֹזֵק מְאֹד עַד אֲשֶׁר לֹא־נִזְוַתְרָהּ בּוֹ נִשְׁמָה :
 וַתֹּאמֶר אֵל־אֲלֵיהֶן מַה־לִּי וְלֶךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאת אֵלַי :
 לְחֹזְקִי אֶת־עֹנִי וּלְחַמֵּית אֶת־בְּנִי : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ תְּנִי־
 לִי אֶת־בְּנֶךָ וַיִּקְחֶהוּ מִחִיקָה וַיַּעֲלֵהוּ אֶל־הָעֵלְיָה אֲשֶׁר־
 הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיִּשְׁכְּבוּ עַל־מִשְׁתּוֹ : וַיִּקְרָא אֵל־יְהוָה כ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֶּי הִנֵּם עַל־הָאֱלֹמָנָה אֲשֶׁר־אֲנִי מִתְגֹּדֵר
 עִמָּה הַרְעוֹת לְחַמֵּית אֶת־בְּנָהּ : וַיִּתְמַדַּד עַל־הַיֶּלֶד :
 שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וַיִּקְרָא אֵל־יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֶּי תִשָּׁב־
 נָא נַפְשׁ הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ : וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל :
 אֲלֵיהֶן וַתִּשָּׁב נַפְשׁ הַיֶּלֶד עַל־קִרְבּוֹ וַיְחִי : וַיִּקַּח אֲלֵיהֶן :
 אֶת־הַיֶּלֶד וַיִּרְדּוּ מִן־הָעֵלְיָה הַבַּיִתָּה וַיִּתְּנֶהוּ לְאִמּוֹ
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶן רָאִי חֵי בְנֶךָ : וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל־אֲלֵיהֶן :
 עַמָּה זֶה יָבִיעַתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אָמַח וּדְבַר־יְהוָה בְּפִיךָ
 אָמַת : וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר יְהוָה הָיָה אֵל־
 אֲלֵיהֶן

ac filium
mortuum in
vitam reuo-
cat.

CAR. P.
XVIII.
Tum Regem
adire

קמץ בזק v. 20. והוא ק. ib. היא ק. v. 15. תת ק. v. 14.
הפטרות כי תשא כמנ' אשכנז v. 1. קמץ בזק v. 21.

iusus, qui
diu cum qua-
suerat, ut ab
Obadiah edo-
retur,

אליהו בשנה השלישית לאמר לה הראה אל-אחאב
 2 ואתנה מטר על פני האדמה : וילך אליהו להראות
 3 אל אחאב והרעב חזק בשמרון : ויקרא אחאב אל-
 עבדיו אשר על החפית ועבדיו היה ירא את יהוה
 4 מאד : ויהי בחקרית איזבל את נביאי יהוה ויקח
 עבדיו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה
 ה וכלכלם לחם ומים : ויאמר אחאב אל-עבדיו לה
 בארץ אל-כל-מעיני חמס ואל כל-הנחלים אולי
 נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מן-בהמה :
 6 ויחלקו להם את הארץ לעבר-בה אחאב הלה בדרך
 7 אחד לבדו ועבדיו הלה בדרך אחד לבדו : ויהי
 עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על-
 8 פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו : ויאמר לו אני לה
 9 אומר לאדניך הנה אליהו : ויאמר מה חטאתי כי אתה
 10 נתן את-עבדך ביד אחאב להמיתני : חי יהוה
 אלהיך אם יש-גוי וממלכה אשר לא-שלה אדני שם
 לבקשך ואמרו אין והשביע את-הממלכה ואת-הגוי
 11 כי לא ימצאכה : ועתה אתה אומר לה אומר לאדניך
 12 הנה אליהו : והיה אני אלה מאתך ורוח יהוה ישאף
 על-אשר לא-אדע וכאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך
 13 והרגני ועבדך ירא את-יהוה מנער-י הלא הגד לאדני
 את אשר-עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב
 מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה
 14 ואכלכלם לחם ומים : ועתה אתה אומר לה אומר
 15 לאדניך הנה אליהו והרגני : ויאמר אליהו חי יהוה
 16 צבאות אשר עמדת לפניו כי היום אראה אליו : וילך
 עבדיו לקראת אחאב ויגדלו וילך אחאב לקראת
 17 אליהו : ויהי בראות אחאב את-אליהו ויאמר אחאב
 אליו

קמץ בזק v. 12. טהברמה ק v. 5.

18 אלו האתה זה עבר ישראל : ויאמר לא עברתי את
 ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות
 יהוה ותלך אחרי הפעלים : ועתה שלח קבץ אלי את
 19 כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הפעל
 ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות
 אכלי שלחן איזבל : וישלח אחאב בכל בני ישראל כ
 ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל : ויש אלהו
 21 אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי
 הפעלים אם יהוה האלהים לבו אחריו ואם הפעל
 לבו אחריו ולא ענו העם אתו ויאמר אלהו אל
 22 העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הפעל
 ארבע מאות וחמשים איש : ויתנו לנו שנים פרים
 23 ויבחרו להם הפר האחד וינתנהו וישומו על העצים
 ואש לא ישומו ואני אעשה : את הפר האחר ונתת על
 24 העצים ואש לא אשים : וקראתם בשם אלהיכם ואני
 אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא
 האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר : ויאמר כה
 אלהו לנביאי הפעל בחרו לכם הפר האחד ועשו
 ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
 תשימו : ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו
 26 בשם הפעל מחבקר ועד הצהרים לאמר הפעל עננו
 ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה :
 27 ויהי בצהרים ויהתל פהם אלהו ויאמר קראו בקול
 גדול כי אלהים הוא כי שית וכי שיג לו וכי דרך לו
 אולי ישן הוא וקץ : ויקראו בקול גדול ויתגדו
 28 במשפטם בהרכות וכרמחים עד שפקד דם עליהם :
 ויהי בעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין
 29 קול ואין ענה ואין קשב : ויאמר אלהו לכל העם גשו ל
 אלי

& populi per-
 fidiam incre-
 pat, Ba-his sa-
 cerdotes con-
 gregat, cus-
 que ad cul-
 tus sui veri-
 tatem mira-
 culo proban-
 dam prouoc-
 cat :

+ infelatio.

Gggg 1111

הפ' v. 21. הפמרת כי תשא כמנהג ספרד v. 20.
 דגושה

אלי וגישו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
 31 ההרוס: ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר
 שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר
 32 ישראל יהיה שמך: ויבנה את האבנים מזבח בשם
 יהוה ויעש העלה כבית סאתים זרע סביב למזבח:
 33 ויערך את העצים וינמח את הפר וישם על העצים:
 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל
 לה העצים ואמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: וילכו
 36 המים סביב למזבח וגם את העלה מלאמים: ויהי
 בעלות המנחה ויש אליו הנביא ויאמר יהוה אלהי
 אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים
 בישראל ואני עבדך וכדברך עשיתי את כל הדברים
 37 האלה: ענני יהוה ענני וירעו העם הזה כי אתה
 יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית:
 38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת
 האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה
 39 לחכה: וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה
 מ הוא האלהים יהוה הוא האלהים: ויאמר אליהו להם
 תפשו את נביאי הבעל איש אלימלט מהם ויתפשו
 41 ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחטם שם: ויאמר
 אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם:
 42 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואלהו עלה אל ראש
 43 הפרמל ויגהר ארצה וישם פגיו בין ברכו: ויאמר אל
 גערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין
 44 מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ויהי בשבעית ויאמר
 הגהעב קמנה בכי איש עלה מים ויאמר עלה אמר
 מה אל אחאב אסר ודר ולא יעצרה הגשם: ויהי יער
 כה ועד כה וחשמים התקררו עבים ורוח ויהי גשם
 גדול

& victos iugular,

pluuiamque promissa & immissa,

עד כאן הפטרת כי תשא v. 39. יתיר י' v. 36.
 ברכיו ק' v. 42.

גדול וירקב אהאב וילך יורעאלה: ^o ויר יהודה 46 fugit in desertum.

* sinait.

היתה אל אליהו וישנם מתניו וירץ לפני אהאב עד פאכה יורעאלה: ויגד אהאב לאיזבל את 4 CAP. יט XIX.

כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בהרב: ותשלח איזבל מלאך אל 2 Vbi ab ifabelle frustra quaesitus.

אליהו לאמר כה יעשו אלהים וכה יוספון כי כעת 3

מחר אשים את נפשך כנפש אחר מהם: וירא 3 ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה

וינח את נערו שם: והוא הלך במדבר הרך יום 4

ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות 5 ויאמר רב עתה יהיה קח נפשי כי לא טוב אנכי

מאתי: וישכב וישן תחת רתם אחד והנה זה 6

מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: ויבט והנה 6 מראשתיו ענת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב

וישכב: וישב מלאך יהודה שנית ויגע בו ויאמר 7

קום אכל כי רב ממה הדרך: ויקם ויאכל וישתה 8

וילך בכת האמילה החיה ארבעים יום וארבעים 9

לילה עד הר דאלהים הרב: ויבא שם אל המערה 9 וילך שם והנה דבר יהודה אליו ויאמר לו מה לך

פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהודה אלי 10

צבאות כי עזבו כריתך בני ישראל את מזבחתך 11

הרמו ואת נביאיך הרנו בהרב ואיתר אני לברי 11

ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת בהר 12

לפני יהודה והנה יהיה עבר ורוח גדולה ותוק מפרק 12

הרים ומשבר סלעים לפני יהודה לא ברוח יהודה ואחר 13

הרוח רעש לא ברעש יהודה: ואחר הרעש איש לא 13

כאש יהודה ואחר האש קול דממה דקה: ויהי בשמע 13

אליהו וילט פניו באדרתו ויבא ויעמד תחת המערה 13

והנה Gggg 2 ב ז ז ז ז

פתח בזק v. 5. אחר ק v. 4. הפמרת פנחס v. 46.

quillum (Puffst) : nunc Dominus tollit animam meam quia non longe ego sum patibz suis.

ab Angelo citatus, 40. die: & noctes abit Horebum, indeque ex spelunca euocatus a Deo.

14 והנה אליו קול ויאמר מִדֹּד לָךְ פֶּה אֱלֹהֵינוּ : וַיֹּאמֶר
קִנְיָא קִנְיָתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי־עֲזָבוּ בְרִיתְךָ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בַחֶרֶב וְאוֹתָר אֲנִי לְבָרִי וַיִּבְקְשׂוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ :

Aficiem Sy-
ria, & Iehu
Israel. Reges
vngere, Eit-
limque di-
ficium
& facellu-
rem assumere
subetur.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לָךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ
מִהַרְפֵּה רִמְשֶׁק וּבָאתָ וּמְשַׁחְתָּ אֶת־חֹזְאֵל לְמֶלֶךְ־עַל־

16 אֲרָם : וְאת יהוא בן־נְמִשִׁי תְמַשֵּׁחַ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־שַׁפְט מֵאֲבֵל מְהוֹלֵה תְמַשֵּׁחַ לְנָבִיא

17 מַחְתִּיק : וְהָיָה הַנְּמַלֵּט מִהַרְבַּח חֹזְאֵל יָמִית יְהוּא וְהַנְּמַלֵּט
מִהַרְבַּח יְהוּא יָמִית אֱלִישֶׁע : וְהַשְׂאֵרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת

Salomonis faciem in israel septu-
milla : omnia genera gentium non
curaverunt et israeli; et omnes reg-
gum opulenter et can.

19 אֲשֶׁר לֹא־נִשְׁקָ לּוֹ : וַיִּלְךָ מִשָּׁם וּמָצָא אֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־
שַׁפְט וְהוּא הָרִישׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר צַמְדִים לְפָנָיו וְהוּא בְּשָׁנַיִם

כ הָעָשָׂר וַיַּעֲבֹר אֵלָיו וַיִּשְׁלַח אֲדָרְתּוֹ אֵלָיו : וַיַּעֲזֹב
אֶת־הַבֶּקֶר וַיֵּרֶץ אַחֲרָיו אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֶּה־נָּא לְאָבִי

וּלְאִמִּי וְאֶלְכֶה אַחֲרָיִךְ וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ שׁוּב כִּי־מַה־עֲשִׂיתִי
21 לָךְ : וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צַמְדֵי הַבֶּקֶר וַיִּזְבַּחְהוּ

וּבְכָלֵי הַבֶּקֶר בְּשֵׁלֶם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְּסוּ וַיִּלְךָ
א אַחֲרָיו אֵלָיו וַיִּשְׂרַתְּהוּ : וּבֶן־הַבֶּדֶד מֶלֶךְ־

CAP. 20. XX.
Rex Syria Sa-
mariam ob-
fidet, cumque
nimis duras
pacis leges
fecerit.

2 אֲרָם קָבַץ אֶת־כָּל־חֵילוֹ וּשְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם־כֶּלֶךְ אִתּוֹ וְסוּסִים
3 וְרֶכֶב וַיַּעַל וַיַּצֵּר עַל־שַׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ : וַיִּשְׁלַח מִלְּאֲכָבִים
4 אֶל־אַחָאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הַעִירָה : וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר
5 בֶּן־הַבֶּדֶד כִּסְפָּה וְזַהְבָּה לִי הוּא וּנְשִׂיָהּ וּבְנֵיהָ הַטּוֹבִים לִי :

6 הִם : וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרֶךָ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לָךְ
ה אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר־לִי : וַיֵּשְׁבוּ הַמִּלְּאֲכָבִים וַיֹּאמְרוּ כֹּה אָמַר
7 בֶּן־הַבֶּדֶד לְאָמַר כִּי־שַׁלַּחְתִּי אֵלֶיךָ לְאָמַר כִּסְפָּה וְזַהְבָּה

8 וּנְשִׂיָהּ וּבְנֵיהָ לִי תִתֵּן : כִּי אִם־כָּעַת מֵחַר אֲשַׁלַּח אֶת־
9 עַבְדֵי אֱלֹהֶיךָ וְהִפְשִׁוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֶת־בְּתוּלֵי עַבְדֶּיךָ וְהָיָה
כ ל

10 עַד כֹּאן v. 21. ה'ש' כח'ק. v. 20. ה'כ' בפתח v. 15.
הפטרות פנחס.

11

12

13

14

כל מחמר עיניך ישימו בידם ולקחו : ויקרא מלך 7
 ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה
 זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולבספי ולזהבי
 ולא מנעתי ממנו : ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם 8
 אל תשמע ולוא תאבד : ויאמר למלאכי בן הדד 9
 אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך
 בקאשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות ולכן
 המלאכים וישבחו דבר : וישלח אליו בן הדד ויאמר 10
 כה יעשו לי אלהים וכה יוספו אם ישפך עפר שמרון
 לשעלום לכל העם אשר ברנלי : ויען מלך ישראל 11
 ויאמר דברו אל יתהלל חגור בכפתח : ויהי כשמע 12
 את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות
 ויאמר אל עבדיו שימו וישימו על העיר : והנהו נביא 13
 אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר
 יהוה הראיית את כל החמון הגדול הזה הנני נתנו
 בידך היום וידעת כי אני יהוה : ויאמר אחאב במי 14
 ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי
 יאמר המלחמה ויאמר אתה : ויפקד את נערי שרי 15
 המדינות ויהיו מאתים שנים ושלישים ואחריהם פקד
 את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים : ויצאו 16
 בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים
 שלישים ושנים מלך עזר אתו : ויצאו נערי שרי 17
 המדינות בקאשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר
 אנשים יצאו משמרון : ויאמר אם לשלום יצאו 18
 הפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים הפשום :
 ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר 19
 אחריהם : ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל כ
 וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים : ויצא מלך 20
 ישראל

no laudabile attrinety licet aperky, (distinctor.)

Vates Dei Achabo vi- storiam pro- mittit,

qua potitus & tunc.

Gggg 3 11111

† prudenter sentati sunt

עבדך בן הדוד אמר תחיה נפשי ויאמר העורנו חי
 אחי הוה: והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו ממנו
 3 3 ויאמרו אחיה בן הדוד ויאמר באו קהו ויצא אליו בן
 הדוד ויעלהו על המרכבה: ויאמר אליו הערים אשר
 3 4 לקח אבי מאת אביך אשיב וחצות תשים לה ברמשק
 כאשר שם אבי בשמרון ואני בכרית אשלחה ויכרת
 לו ברית וישלחהו:

ac propterea reprehensus fuit.

ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל דעה בדבר יהוה לה
 הכיני נא וימאן האיש להכתו: ויאמר לו יען אשר לא
 3 6 שמעת בקול יהוה הנבא הולך מאתי והנבא הארצה וילך
 מאילו וימצאהו הארצה ויבהו: וימצא איש אחר
 3 7 ויאמר הכיני נא ויבהו האיש הכה ופיצע: וילך הנביא
 3 8 ויעמר למלך אל הדוד ויתחפש באפר על עיניו: והי
 3 9 המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא
 בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר
 שמר ארצה האיש הזה אם הפקד יפקד והיתרה נפשך
 תחת נפשו או כבר כסף תשקול: והי עבדך עשה מ
 הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן
 משפטך אתה חרצת: וימהר ויסר את האפר מעל
 4 1 עיניו ויבר את מלך ישראל כי מהנביאים הוא: ויאמר
 4 2 אליו ברה אמר יהוה יען שלחת ארצה איש חרמי מיד
 4 3 והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: וילך מלך
 ישראל על ביתו סך וזעה ויבא שמרונה:

† per cinerem, v. 41.

† v. 38.

† alienatus, 21:4. † indignabundus, 21:4.

CAP. XXI. Nabothus vineam denegans Regi

ויהי אחר הרכרים האלה ברם הנה לנבות א
 הזרעאלי אשר בזרעאל אצל היכל אחאב מלך
 2 שמרון: וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את
 כרמך והחילי לגזירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה
 לה תחתיו ברם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לה
 כסף

הם בפתח. v. 43. מעלי ק. v. 41.

3 כֶּסֶף מְחֹר זָהָב וַיֹּאמֶר נְבוֹזַדְנַשׁ אֶל־אֲחֵיכֶם הַלְלִיחָה לִי
 4 מִהַיּוֹם מִתְּתִי אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ וַיָּבֵא אֲחֵיכֶם אֶל־
 בֵּיתוֹ סָד וְזָעַף עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו נְבוֹזַדְנַשׁ
 הַיּוֹרֵעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לֹא־אֲתֵן לָךְ אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי וַיִּשְׁכַּב
 ה על־מִטָּתוֹ וַיִּסַּב אֶת־פָּנָיו וְלֹא־אָכַל לֶחֶם וַתָּבֵא אֵלָיו
 אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ וַתִּדְבַר אֵלָיו מִהַיּוֹם רוּחַךְ סָרָה וְאִינְךָ
 6 אָכַל לֶחֶם וַיִּדְבַר אֵלֶיהָ כִּי־אָדַבְרָה אֶל־נְבוֹזַדְנַשׁ הַיּוֹרֵעַ אֵלָיו
 וַאֲמַר לוֹ תְּנֵה־לִּי אֶת־כֶּרֶמְךָ בְּכֶסֶף אוֹ אֶם־חָפֵץ אַתָּה
 אֶתְּנֵה־לָךְ כֶּרֶם תַּחֲתָיו וַיֹּאמֶר לֹא־אֲתֵן לָךְ אֶת־כֶּרֶמִּי וַתֹּאמֶר
 7 אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עָתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה עָלַי וְיִשְׂרָאֵל
 קוֹם אֲכַל לֶחֶם וַיִּשָּׁב לִבָּהּ אֲנִי אֲתֵן לָךְ אֶת־
 8 כֶּרֶם נְבוֹזַדְנַשׁ הַיּוֹרֵעַ אֵלָיו וַתִּכְתֹּב סִפְרִים בְּשֵׁם אֲחֵיכֶם
 וַתַּחֲתֵם בְּחַתְמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסִּפְרִים אֶל־הַזִּקְנִים וְאֶל־
 9 הַתָּרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיִּשְׁבִּים אֶת־נְבוֹזַדְנַשׁ וַתִּכְתֹּב
 בְּסִפְרֵים לֵאמֹר קְרֹאוּ־צוֹם וְהִשִּׁיבוּ אֶת־נְבוֹזַדְנַשׁ בְּרֹאשׁ
 הָעָם וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אַנְשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל נְגֵדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ
 לֵאמֹר בְּרַכְתָּ אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיאָהוּ וְסָקְלָהוּ וַיִּמָּרֵר
 11 וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַתָּרִים אֲשֶׁר הַיִּשְׁבִּים בְּעִירוֹ
 כַּאֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם אִיזָבֵל כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסִפְרֵים
 12 אֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם קְרֹאוּ צוֹם וְהִשִּׁיבוּ אֶת־נְבוֹזַדְנַשׁ
 13 בְּרֹאשׁ הָעָם וַיָּבֵאוּ שְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל וַיִּשְׁבּוּ
 נְגֵדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ אַנְשֵׁי הַבְּלִיעֵל אֶת־נְבוֹזַדְנַשׁ נְגֵד הָעָם לֵאמֹר
 בְּרַךְ נְבוֹזַדְנַשׁ אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וַיִּצִיאָהוּ מִחוּץ לְעִיר וַיִּסָּקְלָהוּ
 14 בְּאֲבָנִים וַיָּמָת וַיִּשְׁלַח אֶל־אִיזָבֵל לֵאמֹר סָקַל נְבוֹזַדְנַשׁ
 15 וַיָּמָת וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אִיזָבֵל כִּי־סָקַל נְבוֹזַדְנַשׁ וַתֹּאמֶר
 אִיזָבֵל אֶל־אֲחֵיכֶם קוֹם רִשׁ אֶת־כֶּרֶם נְבוֹזַדְנַשׁ הַיּוֹרֵעַ אֵלָיו
 16 אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֵת־לָךְ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נְבוֹזַדְנַשׁ כִּי־יָמָת וַיְהִי
 כִשְׁמֹעַ אֲחֵיכֶם כִּי־יָמָת נְבוֹזַדְנַשׁ וַיִּקַּם אֲחֵיכֶם לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם
 נְבוֹזַדְנַשׁ

f 20:43.
f 20:43.

Sabelis in-
fictu falsis
testibus blas-
phemia reus
consuetus la-
pidatur.

ספרים כ' v. 8. הם בפתח v. 4.

17 ויהי דבר יהוה : נבות היזרעאלי לרשתו :
 18 אל-אלהיו חתשבי לאמר : קום רד לקראת אחאב :
 מלך-ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר-
 19 ורד שם לרשתו : ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
 הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
 במקום אשר לקחו הכלבים את-דם נבות ילקו
 הכלבים את-דמה גם-אתה : ויאמר אחאב אל-אלהיו כ
 המצאתני אויבי ויאמר מצאתי יען התמכרה לעשות
 הרע בעיני יהוה : הנני מבין אליך רעה ובערתי אחריה
 21 והכרתי לאחאב משתיין בקיר ועצור ועוזב בישראל :
 22 ונתתי את-פיתך בבית ירבעם בן-נבט וכבית בעשא
 בן-אחיה אל-הכעס אשר הכעסת ותחטא את-
 23 ישראל : וגם לא יזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו
 את-איזבל בחל זרעאל : חמת לאחאב בעיר יאכלו
 24 הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים : רק לא יהיה כה
 כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר
 25 הסתה אתו איזבל אשתו : ויתעב מאד ללכת אחריו
 הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה
 26 מפני בני ישראל : ויהי כשמע אחאב את-הדברים
 האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצאם וישכב
 בשק ויהלך אט :

Elias proin excidium Achabo nunciat, eiusque vxoris,

27 ויהי דבר יהוה אל-אלהיו חתשבי לאמר : הראית כי
 נכנע אחאב מלפני יען כי-נכנע מפני לא-אבי הרעה
 28 בזמיו בימיו בנו אביא הרעה על-ביתו : וישבו שלש שנים א
 אין מלחמה בין ארם ובין ישראל :
 29 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך-יהודה אל-מלך
 30 ישראל : ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו הודעתם כי
 31 לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך
 ארם

Dens tamen differt poenam regi re-
 Episcopi.
 CAP. ככ
 XXII.
 Achabo in bellum contra Syros ituro, Pseudo-
 propheta omnia felicia pollicentur,

חהה Hhhh ארם
 פתח בספ. ibid. יקמץ בוק. v. 27. ימביא ק'. v. 21.
 ימביא ק'. v. 29.

4 אָרַם: וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוֹשָׁפָט הַתֵּלֶךְ אֶתִּי לְמַלְחָמָה רַמַּת
 גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹנִי כְמוֹךָ
 ה כַּעֲמִי כַעֲמֶךָ כְּסוּסֵי כְּסוּסֶיךָ: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־
 6 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דַּרְשׁ־נָא כִּיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים הָאֵלֶּךָ עַל־רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם־אֲחֲדָל
 7 וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְנָתַן אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 8 הֲאִין פֹּה נִבְיָא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה מֵאוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְדְרוֹשׁ אֶת־
 יְהוָה מֵאֹתוֹ וְאֲנִי שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי
 אִם־רָע מִיִּכְיָהוּ בֶן־יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־יֹאמֵר
 9 הַמֶּלֶךְ כּוֹן: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר
 י מִהֲרָה מִיִּכְיָהוּ בֶן־יִמְלָה: וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל־כְּסֹאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים
 בְּגָדֵי פֶתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
 10 לִפְנֵיהֶם: וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּה בֶן־בְּנַעֲנָה קֶרֶן בְּרוֹל וַיֹּאמֶר
 11 כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנְגַח אֶת־אָרַם עַד־כְּלוֹתָם:
 12 וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים בֶּן לֵאמֹר עַל־הָרַמַּת גִּלְעָד
 13 וְהִצַּלְחָה וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ אִשְׁרֵי־הַלֵּב
 לִקְרָא מִיִּכְיָהוּ דַבָּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה־נָא דְבַר־י
 הַנְּבִיאִים פֶּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִי־נָא דְבַר־י
 14 כְּדַבֵּר אֶחָד מֵהֶם וּדְבַרְתָּ טוֹב: וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ חִי־
 יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲתוֹ אֲדַבֵּר:
 15 וַיִּבְוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיִּכְיָהוּ
 הַגִּלְגָּל אֶל־רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם־נִחְדָּל
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֵה וְהִצַּלְחָה וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ:
 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כְּמֹה פְעָמִים אֲנִי מִשְׁבִּיעֶיךָ
 17 אֲשֶׁר לֹא־תִדְבַר אֵלַי בְּקִצְאֹת בָּשָׂם יְהוָה: וַיֹּאמֶר

Michas vero
 aduersa pre-
 dicit vere &
 constanter,

ראיתי

דברך ק' 13. v.

ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן
 אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא ארניס לאלה
 ישובו איש לביתו בשלום: ויאמר מלך ישראל אל 18
 יהושפט הלא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי
 אסרע: ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה 19
 ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו
 ומשמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל כ
 פרמת גלעד ויאמר זה פכה וזה אמר ככה: ויצא 21
 הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה
 אליו פכה: ויאמר אצא וחיתתי רוח שקר בפי כל 22
 נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל לא ועשה כן: ועתה 23
 הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה
 דבר עליך רעה: ויגש צדקיהו בן כנענזה ויכה את 24
 מיכיהו על הלחי ויאמר איזוה עבר רוח יהוה מאתי
 לדבר אותך: ויאמר מיכיהו הנה ראה ביום ההוא כה
 אשר תבא חדר בחדר להחכה: ויאמר מלך ישראל 26
 קח את מיכיהו והשיבנו אל אמן שר העיר ואל
 יאש בן חמלך: ואמרת בה אמר חמלך שימו את 27
 זה בית הפלא והאכלוהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי
 בשלום: ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא 28
 דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: ויעל 29
 מלך ישראל ויהושפט כלך יהודה רמת גלעד: ויאמר ל
 מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה
 ואתה לבש בגדיה ויתחפש מלך ישראל ויבוא
 במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו 31
 שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קמן ואת גדול
 כי אם את מלך ישראל לבדו: ויהי כראות שרי 32
 הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא
 ויסרו

†† taliter.

eamque ob rem percussus & carceri traditus est.

Achab mutata licet vestitus vnus petitur.

Hhhh 2 כ ח ח ח ח

יקמץ בוק. 22. v.

33 ויסרו עליו להלחם ויצק יהושפט : ויהי כראות שרי
 34 הרבב כילא מלך ישראל הוא וישבו מאחוריו ואיש
 משך בקשת לתמו ויבה את מלך ישראל בין הרבבים
 ובין השריו ויאמר לרבבו הפך ידך והוציאני מן
 לה המחנה כי החליתי : ותעלה המלחמה ביום ההוא
 וחמלך היה מעמד במרפבה נכה ארס וימת בערב
 36 ויצק דם חמכה אל חיק הרבב : ויעבר הרנה במחנה
 כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו :
 37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון :
 38 וישטף את הרבב על ברכת שמרון וילקו הכלבים
 39 את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר : ויתר
 דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל
 הערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי
 מ הימים למלכי ישראל : וישב אחאב עם אבתיו ומלך
 41 אחיהו בנו מתתיו : ויהושפט בן אסא
 מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל :
 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש
 43 שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי : וילך
 בכל דרך אסא אביו לאסר ממנו לעשות הישר בעיני
 44 יהוה : אה הבמות לאסרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 45 במות : וישלם יהושפט עם מלך ישראל : ויתר דברי
 יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם
 47 כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה : ויתר
 הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ :
 48 ומלך אין באדום נצב מלך : יהושפט עשר אניות מרשיש
 ללכת אופירה לזהב ולא חלך כי נשברה אניות
 49 בעציון גבר : אז אמר אחיהו בן אחאב אליהושפט
 ולכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אברה יהושפט :
 וישב

isculo confoditur, eiusque sanguinem canes lingunt.

Iosaphat Rex Iudae pius & felix.

גשברו ק. ibid. עשה ק' 49. יתיר י' 34. v.

וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבַּר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ מִחֲתָנָיו:

אֲחֻזָּהוּ בֶן אַחְזָב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בְּשֵׁנַת שְׁבַע עֶשְׂרֵה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־

Achabi successor Achasia parre non melior: poenas fert meritas:

יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם: וַיַּעַשׂ חָרֵעַ בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדַרְךְ אָבִיו וּבְדַרְךְ אִמּוֹ וּבְדַרְךְ יָרֵבְעָם בֶּן נֹבֵם אֲשֶׁר הִחְטִיא

אֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוּהוּ לוֹ וַיִּכְלֹם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו:

LIBER POSTERIOR,

Aliis IV. REGUM: Græc. βασιλειῶν Δ.

HEBRÆIS מלכים ב

CAPUT I. א

וַיִּפְשַׁע מוֹאֵב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אַחְזָב: וַיִּפֹּל אֲחֻזָּה אַ בְּעַד הַשְּׁבֻכָּה בְּעֵלִיתוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן וַיַּחַל וַיִּשְׁלַח

Nam 1. deficiunt ab eo Moabitar; 2. per cancellos lapsus, Baal-Sebub consulte, cui Elias mortem renuntiat:

מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְכוּ דַרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן אִם־אֲחִיָּה מַחְלִי זֶה: וַיִּמְלֹךְ יְהוָה דָּבָר אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי קוּם עָלֶיךָ לִקְרֹאת מַלְאָכֵי מֶלֶךְ־שִׁמְרוֹן וּדְבַר אֱלֹהִים הַמְבִלִי אֶת־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הַלְכִים

לְדַרְשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן: וְלֵכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הַמְטָה אֲשֶׁר־עָלִית שֵׁם לֹא־תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תִּמּוֹת וַיִּלְךְ אֱלֹהֵי:

וַיִּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִחֲזֶה שְׁבַתְתֶּם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלֶיךָ לִקְרֹאתָנוּ

וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֶתְכֶם וּדְבַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַמְבִלִי אֶת־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם שָׁלַח לְדַרְשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן

לֵכֵן הַמְטָה אֲשֶׁר־עָלִית שֵׁם לֹא־תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי־מוֹת תִּמּוֹת חחחג 3 Hh hh תמות

v. 2. Bomb. 4. hoc versu inchoat Cap. 2.